

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Сьогодні — День Збройних Сил України

Створюємо армію, якою пишатиметься народ

СТОР. 8

Позиція

Луганчани не проти інтеграції, вони проти поспішних рішень

СТОР. 11

Ярмарок

По новорічні подарунки — на виставку

СТОР. 8

№ 231 (5731) П'ЯТНИЦЯ, 6 ГРУДНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

На порядку денному — верховенство права та забезпечення основних прав і свобод

Фото з сайту «Урядовий портал».

У Києві триває 20-те міністерське засідання ОБСЄ. Участь у ньому беруть делегації 57 держав. Серед питань порядку денного — обговорення принципів верховенства права та забезпечення основних прав і свобод людини, утвердження толерантності й недискримінації, захисту прав журналістів.

Прем'єр-міністр України Микола Азаров зачитав письмове привітання форуму від Президента України Віктора Януковича. Крім того, він пояснив міністрам країн ОБСЄ, що масштабні акції протесту в Києві — нормальне явище, але дав зрозуміти, що ні Президент Віктор Янукович, ні парламент і уряд не підуть у відставку й на перевибори. Про це він заявив сьогодні, виступаючи на відкритті міністерської зустрічі ОБСЄ в Києві, **повідомляє ЛІГАБізнесІнформ.**

СТОР. 10

До 200-річчя Т. Шевченка

Схаменіться! Будьте люди,
Бо лихо вам буде.
Розкуються незабаром
Заковані люде...

Т. Шевченко «І мертвим, і живим...». Грудень 1845.
Фрагмент фотопортрета 1859 року.

АКТУАЛЬНО

«Найважливіше, що в нас є, — це фундамент довіри»

У Пекіні під головуванням Президента України Віктора Януковича і Голови Китайської Народної Республіки Сі Цзіньпіна відбулися перемовини української та китайської делегацій.

«Я певен, що високий рівень взаєморозуміння, досягнутий між нашими країнами за останні роки, сприяє проведенню не тільки конструктивних переговорів в усіх напрямах двостороннього співробітництва, а й створює всі передумови для їх значної активізації», — наголосив Віктор Янукович, **повідомляє прес-служба глави держави.**

Він зазначив, що під час перемовин у вузькому колі обговорювали динаміку наповнення змістом двосторонніх відносин у найближчій перспективі. «Найважливіше, що в нас є, — це фундамент довіри», — підкреслив глава Української держави.

СТОР. 10

Визначити розбіжності влади та опозиції, розв'язати проблеми і заспокоїти людей

Про шляхи розв'язання кризи, який буде державний бюджет на наступний рік, про можливість кадрових змін в уряді розповів в інтерв'ю журналістам у середу Голова Верховної Ради Володимир Рибак.

Пошук компромісу. Голова Верховної Ради України Володимир Рибак відкидає можливість силового розв'язання кризи в країні і вірить, що найближчим часом усі сторони дійдуть порозуміння.

СТОР. 3

Державна реєстраційна служба оголошує конкурс «Реєстрація добрих справ» до Дня Святого Миколая *(Урядовий портал)*

Пошук консенсусу для прийняття рішень

Більшість готова сісти за стіл переговорів, а опозиція відмовляється брати участь у міжфракційних консультаціях

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 5 грудня

Зранку представники опозиції продовжували блокування трибуни та президії парламенту **(на знімку)**, однак коли о 10-й годині зайшов Голова Верховної Ради Володимир Рибак, йому не заважали оголосити про реєстрацію присутніх у сесійній залі народних депутатів. Проте після першої такої спроби на табло висвітлилося, що в залі присутні тільки 220 народних депутатів, а під час повторної процедури реєстрації з'ясувалося, що на кнопки натиснули лише 214 парламентаріїв із необхідних 226.

Після цього головуючий привітав із днем народження народних депутатів Владислава Атрошенка та Ельбруса Тадеєва і повідомив, що засідання продовжиться у п'ятницю о 10-й годині ранку. «Керівників фракцій прошу зайти для консультацій до кабінету Голови Верховної Ради», — сказав після цього В. Рибак. Однак лідери опозиційних фракцій відмовилися брати участь у запропонованих главою парламенту переговорах.

Хоча ще перед початком засідання **керівник фракції Партії регіонів Олександр Єфремов** висловлював обережну надію, що під час переговорів з опозицією буде знайдено рішення для розблокування роботи парламенту та виходу з кризи. «Учора намітився крихкий контакт між більшістю і опозицією. Ми домовилися, що кожен займеться напрацюваннями своїх пропозицій. Сьогодні ми продовжимо ці переговори, це навіть не консультації. У кожної сторони є пропозиції, вони мало стикуються, але мистецтво дипломатії в тому, щоб знаходити рішення», — сказав він.

Однак **керівник фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк,** котрий замість участі у консультаціях провів брифінг, заявив, що зараз має місце не парламентська, а загальнополітична криза, тому парламентськими методами її вирішити неможливо. «Нині не тут ухвалюються рішення. У парламенті ми вже намагалися врегулювати різні проблеми — і по Юлії Тимошенко, коли нам кожен день розповідали, що буде ухвалено закон, і по євроінтеграції, коли нам говорили, що Угоду про асоціацію буде підписано», — сказав він та додав, що опозиція, зі свого боку, виконала все, що пообіцяла, тоді як Партія регіонів своїх обіцянок не дотрималася.

Він також повідомив, що оскільки вчора минуло 25 років із часу заснування спецпідрозділу «Беркут», лідери опозиційних фракцій внесли на розгляд парламенту законопроект про його ліквідацію та позбавлення спеціальних і військових звань усього начальницького та рядового складу «цього ганебного міліцейського підрозділу». Водночас А. Яценюк визнав, що перспективи ухвалення цього законопроекту залежать від того, як розвиватиметься загальноукраїнська акція протесту. «Якщо Євромайдан поширюватиметься на всю країну, то це дасть можливість ухвалити не тільки цей законопроект, а й відправити уряд у відставку та оголосити дострокові парламентські та президентські вибори», — наголосив лідер «Батьківщини».

Повернувшись із кабінету Голови Верховної Ради, **керівник фракції Партії регіонів Олександр Єфремов** повідомив, що лідери опозиційних фракцій на перемовини не прийшли, чим, на його погляд, засвідчили, що «роблять ставку на нагнітання ситуації в державі». «Це безвідповідально і перед державою, і перед людьми, — заявив він. — Можна підвищувати градус протестних настроїв, який і так сьогодні дуже високий у Києві, але, зрештою, це може призвести до дуже сумних наслідків».

Лідер регіоналів також спрогнозував, що після того, як Президент повернеться в Україну і його поінформують про напрацювання утворених робочих груп, «буде зроблено певні висновки». «Але головне — зберегти стабільність у державі», — підкреслив парламентарій.

О. Єфремов вкотре висловив думку, що відставка уряду і дочасні президентські та парламентські вибори, на чому наполягає опозиція, в умовах тяжкої економічної ситуації у країні означатимуть «введення країни в хаос». «Питання лежить в іншій площині — як віднайти консенсус для прийняття рішень, які не будуть шкодити державі. Для людей, які вийшли на площі, не стоїть питання, хто буде при владі», — вважає керівник фракції Партії регіонів. При цьому О. Єфремов нагадав, що багатьох представників нинішньої опозиції уже бачили при владі в 2005—2010 роках, а результати були плачевні: в 2009 році спостерігалося падіння промислового виробництва на понад 22%, падіння ВВП — близько 16%, було укладено «кабальний договір» із Росією щодо ціни на газ.

Насамкінець О. Єфремов знову підтвердив готовність більшості сісти за стіл переговорів та розмовляти з лідерами Майдану і всіма політичними силами, представленими в парламенті.

А **лідер фракції Комуністичної партії Петро Симоненко** в інтерв'ю журналістам назвав декілька необхідних, на його думку, кроків для врегулювання політичної ситуації у державі. Перший — провести референдум щодо євроінтеграції чи щодо вступу до Митного союзу. Другий — сісти за стіл переговорів і зняти ескалацію напруги, поки кров не пролилася широкомасштабно. Третій — виробити чітку програму дій для всіх гілок влади. «Повинна бути чітка і зрозуміла для людей програма дій виконавчої структури влади, затверджена публічно у Верховній Раді, — заявив П. Симоненко. — Адже людей привела до Києва бідність. І не має статися так, як у 2004 році, коли одних олігархів змінили на інших». Він також висловив думку, що всі «кулуарні домовленості», які нині ведуться щодо дострокових президентських та парламентських виборів, ні до чого не призведуть. «Ці торги зводяться лише до того, що іще український продати», — вважає він.

П. Симоненко також повідомив, що фракція КПУ так і не подала до парламенту проект постанови про недовіру Кабміну, про який говорили під час голосування за відставку уряду 3 грудня. Під проектом постанови є лише 33 підписи депутатів-комуністів, а необхідно як мінімум 150. Жоден представник опозиції підпис не поставив. Водночас лідер комуністів нагадав: незважаючи на те, що резолюція про недовіру урядові може розглядатися у парламенті лише раз на сесію, у Регламенті Верховної Ради є процедура «ad hok», яка дозволяє у разі політичної доцільності розглядати будь-яке питання. При цьому П. Симоненко знову звинуватив опозицію в тому, що вона «завалила відставку уряду», підготувавши проект постанови з таким формулюванням, з яким комуністи апріорі не могли погодитися та відправити уряд у відставку у зв'язку з непідписанням Угоди про асоціацію з ЄС.

Голова Регламентного комітету регіонал Володимир Макеєнко під час спілкування з пресою зазначив, що вбачає певні зрушення у ситуації. «На вулиці вже не та ситуація, яка була декілька днів тому, людей менше. Думаю, опозиція вже розуміє, що треба не майданами вирішувати проблему, а шляхом переговорів», — сказав він. В. Макеєнко також запевнив, що провладні сили не обговорюють питання про можливість проведення засідань парламенту в іншому приміщенні. На його погляд, головне зараз — досягнути домовленості щодо ухвалення бюджету на наступний рік.

Сергій КОВАЛЕНКО, Юліана ШЕВЧУК.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ДОСЛІВНО

Голова фракції ВО «Батьківщина» Арсеній ЯЦЕНЮК:

«Дискусія навіть не може розпочатися до того часу, поки уряд не буде відправлено у відставку, поки не будуть заарештовані працівники «Беркута», які били дітей, та поки на свободу не буде випущено кожного активіста, що незаконно утримуються в СІЗО».

ДОСЛІВНО

Лідер фракції Партії регіонів Олександр ЄФРЕМОВ:

«Найрозумніше сьогодні — залишити майданчик для діалогу в парламенті, й саме на цьому майданчику напрацювати спільні підходи до вирішення проблем у державі».

Стосовно працівників «Беркута» відкрито три кримінальні провадження

Питання щодо дотримання прав осіб, затриманих за участь в акціях 30 листопада і 1 грудня на Майдані Незалежності та на вулиці Банковій у Києві, обговорювали вчора під час засідання Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин.

Голова профільного комітету Валерій Пацкан наголосив, що комітет занепокоєний фактами порушення прав людини під час розгону мирних зібрань 30 листопада і 1 грудня, а також проведенням досудових слідчих дій та оперативно-розшукових дій стосовно учасників цих подій. Комітет, запевнив він, контролюватиме хід розслідування кримінальних справ, порушених за фактами цих подій, в частині дотримання прав осіб, які були затримані за участь у цих акціях, та потерпілих. Також, за його словами, комітет направить звернення до МВС та Генеральної прокуратури стосовно законності створення підрозділу «Беркут», його залучення до припинення мирних акцій — з метою надання вичерпної відповіді для негайного реагування. Крім того, комітет визначить представників, котрі відвідуватимуть, зокрема, слідчі ізолятори з метою моніторингу дотримання прав людини за цими справами.

Уповноважений Верховної Ради з прав людини Валерія Лутковська пообіцяла стежити за діями прокуратури щодо розслідування справ про побиття мітингувальників.

За її словами, нині затримано 10 осіб: дев'ять — за подіями на Банковій, одна — за подіями біля пам'ятника Леніну. Серед них шість перебувають у лікарні швидкої допомоги, дві особи — в слідчому ізоляторі, ще дві — в ізоляторі тимчасового тримання.

Заступник Генерального прокурора Юрій Ударцов повідомив: на сьогоднішній день органами внутрішніх справ до журналу єдиного обліку внесено 637 заяв та повідомлень про події, пов'язані з проведенням мітингів та інших акцій, які відбулися в Києві. За його словами, органами внутрішніх справ Києва здійснюється досудове розслідування у 24 кримінальних провадженнях. Слідчими прокуратури Києва відкрито 10 кримінальних проваджень. «Ми повинні об'єктивно, неупереджено захищати права як працівників органів внутрішніх справ, так і журналістів та постраждалих людей», — наголосив Ю. Ударцов.

Заступник Генерального прокурора розповів, що проти працівників «Беркута» відкрито три кримінальні провадження.

Він повідомив, що до медичних установ звернулося 242 особи. Зокрема, 73 працівники міліції, військовослужбовці внутрішніх військ, із яких 48 госпіталізовано. Крім того, на стаціонарне лікування направлено 62 цивільні особи, з яких чотири — журналісти. Госпіталізовано четверо людей. Також постраждав один народний депутат, але він не госпіталізований, та четверо іноземних громадян, які від госпіталізації відмовились.

Прокурор Києва Микола Бескишкий зауважив, що організація акцій є не дуже досконалою, процес неконтрольований. Він наголосив на необхідності звільнення державних установ, адже блокування їх — це не європейські методи, а злочин.

У підсумку народні обранці визнали роботу правоохоронних органів щодо розслідування кримінальних справ недостатньою.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Зліва направо: ***народні депутати Ірина Луценко, Мустафа Джемілєв, начальник Головного управління нагляду за додержанням законів у кримінальному провадженні Генеральної прокуратури України Євген Максаков, прокурор міста Києва Микола Бескишкий, заступник Генерального прокурора України Юрій Ударцов і голова Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Валерій Пацкан.***

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Визначити розбіжності влади та опозиції, розв'язати проблеми і заспокоїти людей

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До того ж він нагадав, що Президент України Віктор Янукович доручив Генеральній прокуратурі провести всебічне розслідування відповідних інцидентів. Винних, підкреслив Голова Верховної Ради, має бути покарано відповідно до законодавства.

«Тому жодної мови про силовий варіант не може бути», — наголосив керівник парламенту.

Відповідаючи на запитання журналістів стосовно доцільності залучення міжнародних посередників до врегулювання кризи, В. Рибак **(на знімку)** повідомив, що останнім часом він провів низку переговорів із колегами з польського парламенту, а також з очільниками деяких європейських інституцій. За його словами, відбувся обмін думками, досвідом урегулювання політичних конфліктів.

«Але головне — треба, щоб опозиція дослухалася до думок влади, влада почула опозицію, і є повністю можливість у державі, щоб вирішити ті питання, які сьогодні піднімаються», — зазначив він.

В. Рибак наголосив, що політики мають визначити розбіжності в позиціях влади та опозиції, розв'язати проблеми і заспокоїти людей.

Голова Верховної Ради також повідомив, що в п'ятницю він намір зустрітися із Президентом України Віктором Януковичем і поінформувати його про ситуацію в парламенті, зокрема щодо позицій усіх сторін.

Відповідаючи на запитання журналістів, В. Рибак заявив, що не планує проводити жодних виїзних засідань парламенту. «Нікуди виїжджати з цього будинку і проводити сесію я не збираюся», — наголосив він, додавши, що така практика аж ніяк не європейська.

Також В. Рибак висловив думку, що після Нового року Україна та ЄС можуть узгодити час підписання Угоди про асоціацію. За його словами, над цим працює Кабінет Міністрів України. Водночас він висловив сподівання, що найближчим часом відбудуться переговори у тристоронньому форматі Україна—Євросоюз—Російська Федерація.

ДОСЛІВНО

Голова Верховної Ради Володимир РИБАК:

«Я думаю, що ніякого силового варіанта бути не може, тому що це мирна акція, люди мають право виходити і відстоювати свої інтереси».

Кабінет Міністрів. В. Рибак також припустив можливість певних кадрових змін у виконавчій владі, зазначивши, що і Прем'єр-міністр Микола Азаров на останньому засіданні уряду наголосив, що не всі міністри працюють «на найвищому рівні». «Я думаю, якісь зміни будуть, які — у цьому разі вирішувати Президенту нашої держави», — сказав він.

Верховна Рада. Відповідаючи на запитання журналістів, В. Рибак зауважив, що Верховна Рада не буде розпущена.

Керівник парламенту нагадав, що нинішній склад Верховної Ради у плані євроінтеграції зробив те, що не було зроблено протягом багатьох років, і євроінтеграційні закони об'єднали депутатів.

ЦИТАТА

Голова Верховної Ради Володимир РИБАК:

«Нині треба зробити все, знайти такі питання, щоб об'єдналося суспільство, об'єдналися Схід і Захід, щоб рана, яка є, загоїлась. Ми повинні зробити все, щоб об'єднати державу. Нам тут жити всім разом».

Тому, заявив В. Рибак, він робитиме все, «щоб об'єднати парламент, щоб об'єдналася Україна». «Я думаю, що через декілька днів ми знайдемо порозуміння між опозицією і депутатами, які підтримують владу. Я вірю в це», — наголосив він.

Держбюджет-2014. Голова Верховної Ради України Володимир Рибак не виключає, що державний бюджет на 2014 рік до кінця грудня ухвалено не буде. У такому разі, на думку керівника парламенту, фінансування в першому місяці 2014 року доведеться здійснювати за показниками січня 2013 року.

Залишається дуже мало часу для розгляду держбюджету-2014, уже всі строки початку розгляду цього законопроекту минули, сказав керівник парламенту.

Він повідомив, що на сьогодні «проект держбюджету на 2014 рік готовий приблизно на 95—97 відсотків, але є позиції, на базі яких здійснюються розрахунки, і вони потребують уточнення». До того ж В. Рибак зазначив, що десь у двадцятих числах грудня показники бюджету буде узгоджено, і тоді його проект уряд представить у Верховну Раду.

«Я не виключаю, що перший місяць 2014 року (тому що я бачу: на сьогоднішній день бюджету ще немає) фінансуватися буде за першим місяцем 2013-го. Такі варіанти у практиці вже були, але це не дуже добре», — сказав В. Рибак.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ

Переговори, відставка чи нові вибори?

Українські політологи, соціологи та політтехнологи прогнозують різні можливі сценарії розвитку політичних подій в Україні. Своїми думками вони поділилися в Національній спілці журналістів.

Андрій БИЧЕНКО (фонд Разумкова):

— Я бачу абсолютно патову ситуацію. Людям не можна йти з Майдану, бо інакше треба буде в будь-якій ситуації ховатися від міліції по кущах. З другого боку, виключаю можливість, що влада відправить у відставка Захарченка і почне кримінальні справи проти «беркутівців», які били студентів. Якщо влада здасть своїх, у 2015 році вона не зможе розраховувати на підтримку міліції. Можливо, найкращим варіантом було б якби ЄС ввів адресні санкції, особливо матеріальні, до тих, хто дав команду розгону Майдану, що змусило б піти на переговори, а не на силовий розвиток подій.

Дмитро КРИКУН (рух «Ми — європейці»):

— Ми стоїмо однією ногою над економічною прірвою. Дискусія щодо стану розвитку економіки буде важлива. Єдиним шансом для порятунку країни у більш-менш стабільному стані є відкриття України до євроінтеграції та якнайшвидше підписання Угоди про асоціацію.

Олександр ПАЛІЙ:

— Інший варіант розвитку подій, окрім конфліктного, — відправити у відставку уряд, міністра внутрішніх справ і Голову РНБО. Запропонувати Януковичу новий уряд технократів і підписувати Угоду про асоціацію, отримувати кредити від МВФ та ЄС, а головне — припинити бути іноземною маріонеткою.

Олексій ГАРАНЬ:

— Ситуація визначатиметься залежно від динаміки протесту. Опозиція має ставити вимогу формування уряду національного порятунку, уряду національної згоди, до якого можна включити думаючих людей з іншого табору, щоб долучити представників інших сил. Цей уряд має розпочати підготовку до нових виборів, і треба йти на конституційну реформу, зменшувати повноваження Президента і паралельно приймати закони та зміни до Конституції щодо місцевого самоврядування. Можна йти на переговори, але вони мають бути відкриті, з чітко озвученими вимогами.

Кость БОНДАРЕНКО:

— Є чотири сценарії поведінки влади. Перший — пошук компромісу і переговори за круглим столом, на якому мають зібратися не лише опозиція і влада, а й три учасники — влада, парламентська опозиція і представники громадськості, щоб не було потім підозр, начебто хтось когось обманув. Переговори мають проходити з мінімумом камер, диктофонів і журналістів. Бо коли політики бачать камери, вони одразу починають думати на камери, а не на результативність. Круглий стіл має бути не показовим, а дієвим. Ми повинні домовитися про іноземних посередників. Якщо політикам потрібні посередники, нехай це будуть авторитетні постаті, які можуть виступити в ролі громадських авторитетів, третейських суддів. Другий варіант — силовий сценарій. Третій — варіант затягування, що фактично бачимо нині, мовляв, усе вирішиться само собою, розпочнуться свята і люди розійдуться готувати олів'є. Четвертий — варіант внутрішнього перевороту, коли у Верховній Раді відбувається перегрупування, утворюється нова парламентська більшість, яка ініціює новий уряд, але при цьому в більшості мають бути вплив на КС і його підтримка. Ці сценарії можуть бути комбіновані, перехідні.

Анна ШЕВЧЕНКО.

У НОМЕР

Колективу Публічного акціонерного товариства «Північний гірничо-збагачувальний комбінат»

Шановні друзі!

Щиро вітаю всіх вас з ювілеєм — 50-річчям від дня заснування Північного гірничо-збагачувального комбінату.

Науково-виробничий та кадровий потенціал, накопичений на найбільшому гірничодобувному підприємстві в Європі, є надзвичайно цінним і відіграє важливу роль у розвитку гірничої промисловості сучасної України.

Ваш потужний промисловий комплекс упродовж останніх років нарощує темпи виробництва та успішно використовує інноваційні підходи і сучасні технології.

Переконаний, що завдяки вашій самовідданій праці та високому професіоналізму підприємство буде й надалі примножувати свою піввікову славу.

Бажаю вам і вашим родинам міцного здоров'я, благополуччя, нових трудових досягнень!

Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Мораторій на видачу ліцензій щодо випуску та проведення лотерей не встановлюватимуть

Комітет Верховної Ради з питань підприємництва, регуляторної та антимонопольної політики не підтримує проект закону «Про запровадження мораторію на видачу ліцензій на провадження господарської діяльності з випуску та проведення лотерей».

Законопроектом (№2379) пропонується встановити мораторій на видачу ліцензій на провадження господарської діяльності з випуску та проведення лотерей до набрання чинності законом про азартні ігри. Крім того, Закон «Про державні лотереї в Україні» передбачається визнати таким, що втратив чинність.

Під час обговорення члени комітету висловили низку зауважень до проекту. Акцентувалася увагу й на висновку Головного науково-експертного управління апарату Верховної Ради. На думку експертів, запровадження мораторію на видачу ліцензій з випуску та проведення лотерей, як і визнання Закону «Про державні лотереї в Україні» таким, що втратив чинність, навряд чи зможе усунути численні зловживання у цій сфері. До цього часу, зазначили фахівці, проект закону про азартні ігри, до прийняття якого запроваджується мораторій, Кабінетом Міністрів до Верховної Ради не подано, тому відповідні відносини залишаться поза сферою законодавчого регулювання.

На думку експертів, більш ефективним шляхом розв'язання цієї проблеми є вдосконалення державного контролю за діяльністю операторів лотерей. Також доцільно було б запровадити видачу дозволів на кожен вид лотереї, який дозволяється проводити оператору, та встановити значну плату за видачу ліцензії. Іншими необхідними кроками в цьому напрямі має бути прийняття закону про регулювання господарської діяльності з проведення азартних ігор, у тому числі, букмекерської діяльності та притягнення до відповідальності осіб, винних у відповідних правопорушеннях тощо.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Мітингувальників попереджають про відповідальність та вимагають звільнити захоплені будівлі

Попри застереження про можливі провокації, ніч на Майдані Незалежності минула спокійно. Зранку мітингувальники знову вирушили під стіни Кабінету Міністрів та Верховної Ради. Пізніше під урядовим будинком та біля центрального входу Київської міської державної адміністрації з'явилися представники виконавчої служби, які зачитали протестувальникам рішення суду про заборону блокування будівель Кабміну та КМДА. На розблокування Кабінету Міністрів мітингувальникам дали п'ять днів. Роботу ж адміністрації пристави вимагали розблокувати негайно. Водночас, як повідомили у пресслужбі Державної виконавчої служби, виконання цього судового рішення не передбачає застосування примусових дій з боку влади.

Покарати винних у розгоні Євромайдану в ніч на 30 листопада пікетувальники вимагали й під стінами Генеральної прокуратури. На головному вході в будівлю ГПУ вони прикріпили плакати з написами: «Відпустіть невинних!», «Демократію не судять!», «Беркут» повинен бути покараний» та «Ні репресіям». А близько сотні активістів усю ніч блокували військову частину у Васильків, тим самим перешкоджали виїзду спецпідрозділів МВС, які там дислокуються, за ворота. Крім того, автомобілісти блокували «Беркут» на Червонозоряному проспекті в Києві, щоб не пустити на Майдан. Люди побоювалися, що спецпризначенці можуть взяти участь у силовому розгоні Євромайдану. Адже ще напередодні заговорили про стягнення внутрішніх військ до столиці. Підтвердили це і в Міністерстві внутрішніх справ.

Щоправда, у відомстві запевняють: «Поява на території Київської області військовослужбовців внутрішніх військ МВС України із військових частин, дислокованих в інших регіонах держави, обумовлена насамперед необхідністю заміни військових нарядів, які тривалий час перебувають на службі, виконуючи завдання з охорони громадського порядку під час масових заходів». Але, як то кажуть, береженого Бог береже. Адже напередодні 30 листопада Генпрокурор також запевняв, що силового розгону мирних демонстрантів не буде.

Найбільше мітингувальників обурює той факт, що «беркутівці», які жорстко побили студентів, досі не понесли жодної відповідальності. Поки чиновники запевняють, що триває перевірка і незабаром винні будуть покарані, затриманих під час подій на Банковій активістів звинуватили в організації масових безладів і взяли під варту на два місяці (всім затриманим загрожує від 5 до 8 років в'язниці). Хоча докази їхньої вини, за словами опозиціонерів, дуже сумнівні.

На своїй посаді й досі залишається головний міліціонер столиці Валерій Коряк. В інтерв'ю одному з телеканалів після допиту в Генпрокуратурі він повідомив, що лише відсторонений від виконання робочих обов'язків. Хоча на нараді з міністром внутрішніх справ запропонував прийняти його відставку. Головний міліціонер столиці наголосив, що відповів на всі запитання слідчого щодо подій на Майдані 30 листопада: «Думаю, там дійсно є занадто таке потужне застосування спецзасобів, можливо, можна було обійтись і меншими силами, як то кажуть. Нині це питання вивчається, буде надана оцінка усім, хто там був, і керівникам, і мені у тому числі», — пояснив він.

Водночас очільник МВС Віталій Захарченко заявив, що «правоохоронцям уже відомо про частину організаторів та координаторів правопорушень, які мали місце у Києві в період з 24 листопада до 1 грудня». «Частину активних учасників безладів уже затримано, відкрито низку кримінальних проваджень. Спектр учинених зловмисниками посягань коливається від випадків хуліганських дій до захоплення будівель органів влади та заподіяння тілесних ушкоджень правоохоронцям», — цитує слова міністра прес-служба відомства.

Біля Київської міської державної адміністрації в рамках загальнонаціонального страйку та Євромайдану було піднято стяг Європейського Союзу.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Безплатна кава і їжа для учасників протестних акцій на вулиці Інститутській.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ТИМ ЧАСОМ

Глава МВС Віталій Захарченко дав указівку працівникам органів внутрішніх справ утримуватися від застосування сили стосовно учасників мирних акцій. А також попередив організаторів цих акцій про спільну відповідальність за безпеку їх учасників.

Про відповідальність перед законом мітингувальників за захоплення будівель попередив і Генеральний прокурор Віктор Пшонка. «Стосовно усіх захоплених приміщень є рішення суду з чіткою вимогою звільнити захоплені будівлі», — заявив він. Як відомо, під контролем прихильників євроінтеграції та перезавантаження влади знаходяться будівля КМДА, Будинок профспілок та Міжнародний центр культури і мистецтв (колишній Жовтневий палац).

І поки представники влади попереджають про відповідальність, активісти намагаються розшукати зниклих після подій на Майдані людей. Як повідомила на своїй сторінці у Facebook народний депутат від партії «Батьківщина» Олеся Оробець, уже вдалося віднайти 21 особу із 34.

«Вони живі, здорові, переважна більшість нині з родичами, хоча є й такі, що повернулися на Майдан і готові стояти до кінця», — написала вона. Доля ще 13 осіб наразі невідома.

Олена РОМАШКІНА.

Держава, яка себе поважає, має обстоювати національні інтереси

Під стінами Верховної Ради з боку Маріїнського парку традиційно вирує мітинг прибічників Партії регіонів із виступами народних депутатів і піснями, закликами до єднання та мирного врегулювання політичного протистояння.

Промовці-депутати у своїх виступах наголошують, що протистояння на вулицях може поглибити і без того складну ситуацію у державі. Олег Царьов провів паралелі з арабськими країнами, де після масових заворушень значно погіршилася криміногенна ситуація. Зокрема, жінки бояться виходити на вулиці через часті випадки гвалтувань. «Ситуація в країні і так складна, — сказав депутат. — Однак якщо буде політична нестабільність, буде ще гірше». Євген Карташов наголосив, що будь-яка держава, яка себе поважає, має обстоювати власні національні інтереси і не підписувати угоди, які можуть погіршити економічний розвиток. Водночас промовці підтверджують, що курс України до європейської інтеграції залишається незмінним, а в процесі перемовин з Євросоюзом щодо підписання угоди про асоціацію лише взято паузу, їх не припинено.

Політики також висловлюють думки, що опозиція, не маючи більшості в парламенті, не має права висувати ультиматуми. Тим паче такі, які можуть призвести до некерованості та дестабілізації у країні. І пропонують зробити парламент основним місцем для перемовин між опозиційними та провладними політичними силами.

Мітингувальники під стягами Партії регіонів — це переважно приїжджі із східних та південних областей України, більшість із яких — чоловіки 25—35 років спортивної статури, у чорних куртках, спортивних або лижних костюмах, схожі на безробітних або людей непевного роду занять. Вони стоять навколо сцени або гуляють Маріїнським парком у бік метро «Арсенальна». Дехто з активістів говорить, що прийшли «підтримати Президента і євроінтеграцію». Всі підступи та вулиці, які ведуть до Верховної Ради, заблоковані автобусами з правоохоронцями. Однак ситуація спокійна.

Юлія БІЛЕЦЬКА.

ПОЗИЦІЯ

Народний депутат України (Партія регіонів) Іштван ГАЙДОШ:

— Верховна Рада — це місце, де всі політичні сили можуть знайти легітимний вихід із нинішньої ситуації. На парламент покладає сподівання й ЄС. Але, на жаль, опозиція відмежовується від цих переговорів. Відмовились брати участь у засіданні круглого столу, який запропонував зібрати Голова Верховної Ради, і блокують роботу парламенту. Проте, вважаю, що сьогодні нам потрібно зробити все, щоб сісти за стіл переговорів, зберегти в країні мир і злагоду, налагодити суспільний діалог.

ЄВРОМАЙДАН

ВІСТІ З РЕГІОНІВ

Молилися за Батьківщину

Чергове ранкове віче в Івано-Франківську тривало під гаслом «Бог. Церква і Україна». Після виконання національного Гімну, отці-василіяни та усі присутні молилися на вервиці до Пресвятої Богородиці. Молитва на вервиці, за словами отця Порфирія, є дуже сильною, «вона здатна зупинити навіть війну».

Обласний центр Прикарпаття традиційно збирається на страйкові заходи двічі на день — о 12.00 мітинг біля місцевого «білого дому», о 18-й — загальне віче на Вічовому майдані.

Поза цим ректори місцевих вищих навчальних закладів звернулися до студентства міста, зокрема, керівників органів студентського самоврядування, з приводу зміщення годин проведення мирних акцій протесту, щоб не порушувати навчальний процес. Натомість голови студентських профкомів та парламентів пропонують керівництву місцевих вишів «відкоригувати графіки навчальних процесів, враховуючи участь студентів у мирних акціях з 12.00 до 14.00». А ще просять «з розумінням поставитись до студентів, які нині перебувають в Києві та вважати їхні пропуски — з поважних причин і дати їм можливість відпрацювати пропущені заняття».

5 грудня, після загальноміського мітингу відбулася молодіжна хода вулицями міста.

У свою чергу, прокурор області Олег Хряпа звернувся з проханням до мешканців краю, які обстоюють своє волевиявлення, щоб «вони не піддавалися на заклики вчинення беззаконня: захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, перешкоджання нормальній їх діяльності та масові заворушення», попереджаючи, що «за такі дії передбачена кримінальна відповідальність».

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Херсонські пікетувальники хочуть більше уваги

Відверте незадоволення керівництва обласної влади викликало звернення членів Громадської ради при Херсонській ОДА, в якому вони різко засудили дії «Беркуту» під час розгону Євромайдану в Києві. Вже наступного дня голова ОДА Микола Костяк виступив із відкритим листом у відповідь, звинувативши опонентів у провокуванні суспільного напруження. Цитуємо: «Звернення, прийняте Громадською радою на засіданні 2 грудня 2013 року, виходить за межі її повноважень, суперечить відповідній правовій базі, містить упереджені висновки та політичні заяви. Вважаємо, що прийняття подібних рішень не сприяє налагодженню соціального діалогу та може провокувати подальше загострення соціально-політичної ситуації» (кінець цитати).

Однак херсонців, які мітингують у центрі міста, дискусія між Громадською радою при ОДА та самою облдержадміністрацією не зацікавила, і її перипетії вони не обговорювали. Натомість учасники акції протесту домовилися найближчими днями провести загальноміське Віче та обговорити на ньому не тільки хід євроінтеграційних процесів, а й проблеми обласного центру. Крім того, херсонський євромайдан незадоволений тим, що події на ньому мало висвітлюють місцеві телекомпанії. Зокрема, лідери протестного руху вимагають від Херсонської обласної державної телерадіокомпанії «Скіфія» присвячувати ним принаймні десять хвилин щодня. У разі відмови обіцяють пікетувати ХОДТРК.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

«Замість ультиматумів — переговори»

Понад 10 тисяч осіб узяли участь у мітингу на підтримку Президента і уряду в Донецьку. Акція «Донбас за стабільність, закон і порядок!» тривала під державними прапорами і прапорами Партії регіонів. На площі перед обласною державною адміністрацією зібралися представники всіх міст і районів області, а також понад 4 тисячі депутатів рад усіх рівнів. У резолюції мітингу дії опозиції названо провокаційними, спрямованими на дестабілізацію суспільно-політичної ситуації і розкол суспільства. «Вважаємо абсолютно неприпустимими різного роду антидержавні прокламації, підбурювальні висловлювання, заклики до порушення громадського порядку, насильницькому поваленню влади і зміни конституційного ладу, проголошення окремих адміністративних одиниць територіями, вільними від юрисдикції центральних органів влади», — йдеться в документі.

Учасники акції закликали голову держави негайно вжити всіх дій у рамках закону, щоб повернути ситуацію в Україні у правове русло, а Генеральну прокуратуру — «дати принципову правову оцінку екстремістським заявам місцевих рад західноукраїнських областей, які суперечать чинному законодавству, Основному Закону України, несуть реальну загрозу територіальній цілісності України». «Ми вимагаємо від опозиційних вождів негайно згорнути всі акції протесту, розблокувати урядові заклади і замість мови ультиматумів ужити мову переговорів», — зазначили прихильники Партії регіонів.

— Ми за те, щоб вчасно платили зарплату і пенсію, щоб комунальні послуги не підвищувалися. Ми і так платимо за квартиру шалені гроші: тепломережа — 600 гривень, куди ще підвищувати? А якщо вступимо до Євросоюзу, газ і комунальні послуги подорожчають. Не хочемо до ЄС, ми хочемо з Росією бути, — сказала «Голосу України» учасниця акції Ольга з Донецька.

Спілкуючись із журналістами, міський голова Донецька Олександр Лук'янченко відкинув звинувачення у тому, нібито на мітинг примусово привозили людей з усієї області. «У кожного депутата є свої виборці. І сьогодні говорити про те, що людей примусово зібрали, — це не відповідає дійсності. Тут люди щиро обстоюють інтереси свого народу і своєї території».

Учасники донецького мітингу на підтримку Президента України і уряду.

Ліна КУЩ.
Фото автора.

«Жіноче віче» проти сваволля

У Вінниці представниці прекрасної статі провели «Жіноче віче», результатом якого стало звернення до всіх матерів, сестер і доньок України.

— Краплею, яка переповнила терпіння материнських сердець, стало те, що після усіх жахливих подій влада ще раз продемонструвала зневагу до людей — судять і карають потерпілих, а не тих, хто підняв руку на безневинних дітей, — каже одна з організаторів віче, мати трьох дітей Олена Павлова.

Перед початком заходу жінки різного віку і професій розгорнули на Театральній площі величезне полотнище Державного прапора. Після емоційних виступів, подекуди зі сльозами на очах, зачитали текст документа, який підтримали одностайно. Вінничанки закликали представниць прекрасної статі з інших регіонів держави вийти на майдани, щоб об'єднатися проти сваволля.

— Настав час втрутитися жінкам, — йдеться у зверненні. — Ми, українки, вміємо терпіти, іноді надто довго, але коли по-звірячому б'ють дітей, від того не тільки болить серце, а й уривається терпець. Ми здатні в такі хвилини стати сильними, для цього потрібно об'єднатися. Матері, як ніхто, здатні зрозуміти одна одну, коли над їхніми дітьми нависає загроза. Закликаємо жінок нашої держави від Сходу до Заходу, від Півночі до Півдня, вийти на майдани і заявити владі протест проти зухвалих дій міліції, проти покриття безчинств, проти покарання скалічених, яких цинічно забирають з лікарень і доставляють в суди. Масові мирні заходи — наша головна зброя.

Учасники віче вимагають відставки чинного уряду, відповідальності глави держави за злочинні накази та притягнення до відповідальності тих, «хто підняв руку на наших дітей».

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

«Вони — майданять. Донбас — працює»

Під таким гаслом, викладеним вугіллям на асфальті, відбулася акція активістів організації «Молоді регіонали» біля пам'ятника Тарасу Шевченку в Луганську **(на знімку)**. Як пояснив лідер організації Олег Акімов, завдання акції полягає в тому, щоб довести: «Жителі Донбасу є не «інертною масою», як нас сьогодні називають опозиційні лідери, а мають свою чітку позицію — творити й працювати на благо всієї України, незважаючи на провокації». На доказ цього учасники акції продемонстрували два відра, одне з яких було наповнене вугіллям. «Ми сьогодні відішлемо відра з вугіллям лідерам опозиції. Донбас свою роботу виконав. Тому нехай опозиціонери наповнять друге відро — порожнє — чимось корисним для нашої країни, а не скочують її у прірву», — зазначив Олег Акімов. За його словами, відра відправлять бандероллю за адресою: Майдан Незалежності, Яценюку, Тягнибоку і Кличку. Акція молодих регіоналів була малочисельною й закінчилася за сорок хвилин. Студенти, які брали в ній участь, пояснили це тим, що «на носі сесія й до неї треба готуватися», а навчання для них — це головне сьогодні.

Алла АНТІПОВА.
Фото автора.

У НОМЕР

Вихід шукати у форматі круглого столу

Президенти України Леонід Кравчук (1991—1994), Леонід Кучма (1994—2005), Віктор Ющенко (2005—2010) **оприлюднили спільну заяву стосовно політичних подій в країні**

«В Україні розгортається глибока політична криза, яка може мати важкі наслідки для всієї Української держави, її територіальної цілісності, незалежності та суверенітету», — переконані вони.

Першопричиною цієї кризи, на переконання колишніх президентів, є несистемна робота уряду з підготовки до укладання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом на саміті у Вільнюсі 29 листопада. «Викликає подив, що в останні дні перед цією непересічною для України та всієї Європи зовнішньополітичною подією українське керівництво різко змінило тональність заяв і вектор своїх дій. В односторонньому порядку підготовку до підписання Угоди було припинено», — йдеться в їхній заяві.

Леонід Кравчук, Леонід Кучма та Віктор Ющенко висловили солідарність із мирними громадянськими діями сотень тисяч молодих українців: «Вперше український народ вийшов на вулиці з неполітичною вимогою, яка має безпрецедентну масову підтримку. Їхня щира відданість європейському вибору, демократичним цінностям, патріотизм викликають велику повагу».

Водночас вони констатують: «Криза поглиблюється, і ми бачимо ризики втрати контролю над ситуацією. Апогеєм стало застосування надмірної сили до мирних демонстрантів, яким Конституцією і законодавством гарантовано право висловлювати свою позицію. ... Жорстокість, з якою діяли спецпідрозділи міліції, має бути не лише публічно засуджена, а й покарана відповідно до українського законодавства, як абсолютно неприйнятна у демократичній країні».

Крім того, колишні гаранти української Конституції акцентують увагу, що стихійність масових виступів та вкинутий у протестні настрої радикалізм можуть мати небезпечні наслідки. «Сторони мають негайно відмовитися від будь-яких спроб вирішити політичні питання силовими методами. Заклики до захоплення адміністративних будинків, революційних дій, запровадження надзвичайного стану, непокори окремих міст і регіонів центральним органам влади, протиставлення українців Сходу і Заходу мають бути припинені, як небезпечні та непередбачувані», — йдеться у спільній заяві.

Вихід із ситуації, на переконання Л. Кравчука, Л. Кучми та В. Ющенка, має бути знайдений через відкритий діалог із громадянським суспільством. Вирішення політичної кризи необхідно терміново починати шукати у форматі загальнонаціонального круглого столу.

Президенти України висловилися за повернення до переговорів з європейськими офіційними інституціями з приводу укладання Угоди про асоціацію.

«Правоохоронця захистив натовп звичайних людей»

Під час штурму адміністрації Президента постраждало понад 80 міліціонерів

Після подій минулих вихідних, що сталися у центрі столиці, до центрального шпиталю МВС госпіталізували не тільки військовослужбовців строкової служби, а й заст. начальників РУВС, працівників спецпідрозділів «Беркут» та «Ягуар». У переважної більшості з них лікарі діагностували ушкодження кінцівок різного ступеня тяжкості (забиття, вивихи, переломи).

Олег ще декілька днів перебуватиме в лікарні. Травму голови дістав під час сутичок на Банковій. Того недільного ранку його у складі підрозділу «Беркут», як зазвичай, направили на охорону порядку. Чоловік каже, що вперше за роки служби зіткнувся з таким небезпечним натовпом.

— Ми готувалися до мирної акції. Утім, серед людей було дуже багато провокаторів у масках, озброєних кастетами, металевими палицями, димовими шашками. Пам'ятаю, як вони збили з ніг мого колегу та почали жорстоко бити. На щастя, правоохоронця захистив натовп звичайних людей. Його взяли в кільце та відбили від нападників.

Боєць спецпідрозділу «Ягуар» Андрій Мазуренко перебуватиме на лікарняному ліжку декілька тижнів. У нього перелом нижньої кінцівки.

— Натовп кидав у нас димові шашки, пляшки із запальною сумішшю, цеглу, каміння. Якийсь важкий предмет, навіть не знаю, що це було, потрапив мені у ногу, — розповідає він.

Андрій Мазуренко (спецпідрозділ «Ягуар») та боєць «Беркута» Ігор Петруняк у палаті травматологічного відділення Центрального госпіталю МВС України.

Медсестра Ірина Стеценко робить перев'язку бійцю «Беркута» Олегу Дробишеву.

За словами заступника начальника госпіталю МВС України Євгена Борисенка, багато пацієнтів мають подібні ушкодження: зламані руки, ноги, ребра, різноманітні забиття. «Були й такі, у яких глибокі рани і які потребували хірургічного втручання. Декілька працівників органів внутрішніх справ дістали отруєння невідомою газоподібною речовиною. Дехто перебував навіть у реанімації. Нині з хворими працюють лікарі, надаючи їм необхідну медичну допомогу», — розповів співрозмовник «Голосу України».

Нагадаємо, що 1 грудня в Києві відбулося багатотисячне всенародне віче, яке закінчилося зіткненнями біля адміністрації Президента. Загалом за час акцій протесту з боку правоохоронців та мітингувальників травми отримали понад три сотні осіб.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Бейджик «Преса» притягував додаткові удари

Прокуратура Києва розпочала досудове розслідування через побиття журналістів бійцями «Беркута» 1 грудня на вулиці Банковій. Йдеться про ознаки злочинів, передбачених двома статтями Кримінального кодексу: перевищення повноважень та перешкоджання професійній діяльності. Прокуратура просить представників ЗМІ сприяти слідству та надавати всі дані про факти розправи над ними під час масових заходів під адміністрацією Президента.

Від рук «захисників громадського порядку» за час акцій протесту вже постраждало понад п'ятдесят наших колег. Як стверджує політтехнолог Тарас Березовець, таку кількість медійників за кілька днів було поранено лише під час громадянської війни в екс-Югославії. На знак обурення проти численних фактів насильства чотири журналістські організації — НСЖУ, ГО «Телекритика», Інститут масової інформації та Українська асоціація видавців періодичної преси — вийшли зі складу Міжвідомчої робочої групи при Президентові України: «Ми вважаємо неприйнятним для себе вести діалог з людьми, які допустили кровопролиття мирних протестувальників, журналістів і при цьому не подають у відставку», — наголошено у їхній спільній заяві.

Громадський рух «Стоп цензурі!» закликав країни-учасниці ОБСЄ, делегації яких приїхали до Києва, «якнайшвидше призначити Моніторингову групу, мандат якої повинен включати право перебувати у залі суду під час розгляду справ затриманих учасників мирних зібрань та журналістів для незалежної об'єктивної фіксації ходу судового засідання». Крім того рух оголосив свої вимоги до української влади, в яких, зокрема, наполягає на ідентифікації і покаранні винних у побитті журналістів, фотографів та операторів, котрі висвітлювали масові акції і не брали жодної участі у силовому протистоянні.

Пересторога не зайва на тлі недорікуватих пояснень та цілих потоків зухвалої дезінформації про криваві події 30 листопада і 1 грудня. Як це було насправді, розповідають жертви розправи — наші колеги з вітчизняних та зарубіжних ЗМІ. Лише кілька фактів. Головний редактор «Цензор. НЕТ» Юрій Бутусов постраждав від рук «Беркута». Йому пробили голову: з діагнозом «вдавлений осколочний перелом лобної кістки» госпіталізували до Лікарні швидкої допомоги. Фотографу Рейтерс Глібу Гараничу та журналісту інформагентства «Поряд з вами» Дмитру Пріхну «беркутята» розбили голову, польському журналісту Павелу Пеняжеку дісталося щонайменше десять ударів кийком по голові, фотокореспонденту «ЛІГАБізнесінформ» Олександру Перевознику перепало відразу від восьми спецназівців. Йому розтрощили камеру і гамселили по голові: пояснення, що він журналіст, тільки викликало ще більшу лють, розповідає Сашко. Потерпілих багато, і більшість із них стверджує: спецзагони міліції цілеспрямовано діяли проти представників ЗМІ. Камери, бейджі й вигуки «Преса» діяли на «правоохоронців», мов червона ганчірка на роздратованих биків, спричиняли ще більший прояв агресії. «Ті, хто падав і кричав «Я журналіст», у відповідь одержували додатковий удар: «А, ти ще й журналіст, ось тобі свобода слова», — так описує події фотограф Європейського прес-фотоагентства EPA Сергій Долженко. «Я дістав травми голови, рук, ніг, — розповідає Денис Данько, журналіст програми «Гроші», телеканал «1+1». — ... Стояв на відстані від сутичок, однак «беркутівці» забігали в усі двори, і десь семеро-восьмеро на мені відривалися. Хоча в мене висів бейджик і я кричав, що журналіст». Від бійців «Беркута» перепало й жінкам-журналісткам: крім ударів, їх ще й обсипали ненормативними «компліментами».

Інститут медіа-права нині пропонує правову допомогу всім представникам ЗМІ, які постраждали від неправомірних дій спецпризначенців під час протестів. Юрист Тетяна Котюжанська закликає скористатися зверненням до прокуратури про кримінальне правопорушення всіх, хто «хоче не тільки фіксувати і творити історію, а ще й творити прецеденти застосування ст. 171 ККУ «Перешкоджання професійній діяльності».

...Як відомо, глава МВС Віталій Захарченко «подбав про безпеку» журналістів... жилетами з написом «Преса» та касками. Як гірко жартують побиті колеги, «щоб краще було видно, в кого цілитися». Хтось міліцейською ініціативою скористався, хтось, у принципі далекий від епіцентру подій, узяв собі шолом «просто на згадку». Ми із Сергієм Лавренюком принципово відмовилися від такої профілактики цілісності наших голів. Бо чим ми, власне, відрізняємося від інших мирних людей, яких бити можна, а нас з високої ласки — зась...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

P.S. *За даними опозиційних депутатів, у відділенні гострих отруєнь ЛШД під посиленою охороною міліції можуть перебувати понад 20 поранених під час розгону мітингу на Майдані Незалежності. Опозиціонери не виключають, що тут можливо є й ті студенти, котрі вважаються зниклими після 30 листопада. Відвідувачів до хворих у відділення не пускали.*

ФОТОФАКТ

У Київську міську клінічну лікарню №17 звернулося по допомогу 50 постраждалих під час участі в акціях протесту. Із них п'ятеро було госпіталізовано, троє з яких уже виписано додому. Одному з двох, які залишилися, Олександру Сушку (на знімку), у якого була черепно-мозкова травма, зроблено операцію. Зараз його стан стабільно важкий. За його словами, він ішов на мирний мітинг біля адміністрації Президента 1 грудня, і ніяк не очікував такого розвитку подій. Під час сутичок він отримав удар по голові й опритомнів уже в кареті швидкої допомоги.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Чинник ядерної безпеки в ціні української державності

Виступ на Міжнародній конференції «Ядерна безпека в сучасному світі. Роль парламентаріїв у процесі ядерного роззброєння і нерозповсюдження»

Санкт–Петербург, 29 листопада 2013 року

Всесвітня історія є результатом відповідей людства на виклики, що їх породжує власне історія. Визначальними серед них переважно були війни. Значною мірою саме вони забезпечували швидку мобілізацію і прорив у суспільному розвитку.

За оцінками дослідників, за три (п'five) тисячі років історії людства сталося 15 тисяч великих і малих війн, локальних конфліктів, у ході яких загинуло 3,6 мільярда людей. Вважається, що за всю свою історію людство існувало без війн від 100 до 280 років.

XX століття не тільки кардинально змінило хід історії, а й безпосередньо — закономірності такого розвитку. Крім двох світових війн, у його 50-60-ті роки були створені атомна і термоядерна бомби, сконструйовані перші уранові реактори, зроблено прорив у космос. Утім, і більша частина фундаментальних теорій розроблялася наприкінці XIX — першій половині XX сторіч.

Малоймовірно, що в ядерне століття людству загрожуватиме світова війна: його стримуючий потенціал виконав своє призначення в часи холодної війни і, наймовірніше, так буде і надалі. У наші дні для діалогу і стримування існує одна реально працююча обставина — володіння ядерною зброєю. Щоправда, це не виключає «з'ясування відносин» за допомогою того, що вже можна назвати «традиційними» діями. За даними німецького інституту з вивчення міжнародних конфліктів у Гейдельбурзі, тільки 2012 року сталося 18 воєн і 43 збройні конфлікти. А що буде, якщо допустити неконтрольоване розповзання ядерних технологій? Жахливішу картину уявити важко.

Періоди, відзначені швидким зростанням знань і їх матеріалізації в новій проривній практичній якості, в історії людства відносно короткі. Тоді, у XX столітті, люди резонно пов'язували ці яскраві й очевидні успіхи в оволодінні ядерними технологіями із прогресом. Хоча незабаром заговорили про нелюдськість нової зброї і наочно відчули планетарну небезпеку атома за навіть часткової втрати контролю над ним.

Доречно зазначити, що на тлі технічного (технологічного) прогресу, який, природно, не тільки змінює життя, а й створює проблеми, склалася синергія мотивів, які сильно підірвали репутацію науки, не кажучи вже про політику (у цьому плані досить актуальні роздуми біолога М. Гельфанда про ставлення людей до наукового знання):

— застосування атомної бомби;

— результати діяльності транснаціональних корпорацій, які високотехнологічні а, на думку обивателя, наука і тут причетна до чогось страшного;

— неосвіченість, що зросла і культивується в людському середовищі;

— масштабні техногенні катастрофи.

На першому місці серед них — аварія на Чорнобильській атомній станції 1986 року. Про її планетарний характер і наслідки, у тому числі для майбутнього, уже багато сказано і написано. Водночас ця подія дедалі більше стирається (стирають) у пам'яті, міжнародні зобов'язання з її подолання розглядаються немовби уже виконані, можливості ЧАЕС і чорнобильського регіону (а він охоплює Україну, Росію і Білорусь) для роботи в науковому плані далеко не використовуються в необхідному масштабі міжнародним співтовариством.

Глибоко помилково вважати чорнобильську «тему» закритою. Навіть і з врахуванням того, що сьогодні у світі експлуатується близько 440 і споруджується 35 ядерних енергоблоків на теплових і швидких нейтронах. За прогнозами Міжнародного енергетичного агентства, до 2030 року виробництво електроенергії у світі збільшиться більш, ніж удвічі. Атомна енергетика становитиме в ній 25%, причому в найближчі 15 років буде побудовано понад 100 нових реакторів.

Для відновлення пам'яті потрібно нагадати хоча б якусь, яка повинна бути хрестоматійною, інформацію: площа радіоактивного забруднення території України, Білорусі та Росії становила 100 тис. квадратних кілометрів. А це — 5 тис. міст і сіл. Постраждало 5 млн. людей. З них в Україні — 3 млн., у тому числі близько мільйона дітей. У понад 2 тисячах поселень, які «накрила» катастрофа, і сьогодні проживає понад 2 млн. людей, включаючи 500 тис. дітей.

На ліквідацію наслідків Чорнобиля щорічно витрачається від п'яти до семи відсотків держбюджету країни. Прямі збитки від нього становили 1 млрд. 385 млн. дол. США, видатки на ліквідацію аварії і на післяаварійні роботи перевищили 33 млрд., а економічні втрати наближаються до 200 млрд. дол. США. У Загальнодержавній програмі зняття з експлуатації ЧАЕС і перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему на 2006—2012 роки визначено термін її реалізації в межах 100 років.

Ще потрібно осмислити і такі ключові показники, які поки що перебувають на периферії громадської і державної уваги: за 25 років до Чорнобильської катастрофи в Україні народилося більше 18,6 млн. дітей і померли 11,4 млн. людей, а за 25 наступних років — відповідно 12,7 і 18 млн. осіб.

Так само, як і слід усвідомити, що саме чорнобильські події стали свого роду спусковим механізмом для відцентрових тенденцій і каталізатором визрівання в масовій свідомості необхідності суверенітету України. Фальш союзних офіційних осіб, політика замовчування і прикрашання справжнього стану справ, нехтування фактично цілим народом, обернулися тим, що люди захотіли звільнитися від брехні, від союзного нашийника і вийти на волю.

Саме 1986-го — джерела активного пробудження українського суспільства, появи безлічі різних рухів і партій, які швидко еволюціонували від гуманітарних і культурологічних проблем до політичних, від вимоги оновлення Союзу РСР до постановки питання про самостійність України. Слід зазначити, що нині в країні легалізовані 201 політична партія із всеукраїнським статусом.

Якщо чорнобильська епопея прискорила процес суверенізації України, то відмова від ядерної зброї — третього за величиною потенціалу, розміщеного на її території, забезпечила прискорене визнання Української держави світовим співтовариством. Показово, що в Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року було проголошено, що відтепер вона дотримується «трьох неядерних принципів: не приймати, не виробляти і не придбавати ядерної зброї».

Слід констатувати, що в питаннях ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС і ядерної безпеки було продемонстровано більш-менш правову послідовність: з 1991 року Верховна Рада прийняла 15 законів, включаючи ратифікацію ряду міжнародних конвенцій. Назрілою є необхідність в уніфікованому «чорнобильському» кодексі. Можливо, це повинен бути модельний закон з метою його застосування в країнах СНД.

Щодо дій з ядерного роззброєння, то з позицій часу вони бачаться спонтанно-поспішними, продиктованими бажанням сподобатися, знайти суб'єктність у світовому сприйнятті, відсутністю розуміння того, що значить цей стратегічний ресурс у політичному та матеріальному вимірах. Дало про себе знати і бажання керівництва будь-якими шляхами зміцнити свою легітимність в очах лідерів провідних країн. За великим рахунком, усе це мало вигляд рівнозначним відмові від великого пласту історії. Зазначу, що Росія не піддалася такому божевіллю безпам'ятства, що, втім, не вберегло її надалі від низки легковажних рішень у стратегічних питаннях безпеки.

Неспроможні мотивації такого підходу, які по суті зводилися до одного: Україна не має доступу до управління ядерними ракетами. І взагалі не має до них жодного стосунку. Як тут не згадати знамениту фразу, сказану в іншу епоху і з іншого приводу: це більше ніж злочин: це помилка.

Після проголошення незалежності, Верховна Рада заявами і постановами чотири рази підтверджує намір України стати без'ядерною державою. В 1993 році вона стає однієї із правонаступниць СРСР з ДСНЗ, але зобов'язується при цьому приєднатися до ДНЯЗ як без'ядерна держава. Потім, у 1994 році, підписується тристороння заява президентів України, США та Росії про гарантії її безпеки. А фактично фінальним актом став Будапештський меморандум, прийнятий 5 січня 1994 року на саміті ОБСЄ лідерами ядерних держав.

Україна одержала політичні гарантії її безпеки у зв'язку із приєднанням до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. А насправді — символічну декларацію, яка передбачає винятково консультації у разі виникнення загрози її незалежності і суверенітету, економічного тиску на неї і т. д. А на практиці механізм навіть консультацій жодного разу не задіювався, незважаючи на те, що за 20 років Україна неодноразово потребувала хоча б такої підтримкиі з боку країн-гарантів.

Не поспішають вони і з виконанням інших зобов'язань, у тому числі в частині надання допомоги в утилізації ракетного палива, що несе загрозу чергової екологічної катастрофи (на зберіганні ще залишається 92 корпуси ракетних двигунів із твердим паливом обсягом 3800 тонн).

Україна як позаблокова держава опинилася затиснутою в «прикордонній смузі» між двома військово-політичними союзами — НАТО й ОДКБ. І всі наступні зусилля, у тому числі й українського парламенту, щодо вироблення і прийняття на основі Будапештського меморандуму нового юридично забов'язуючого документа, про гарантії її безпеки залишаються марними і навіть не почутими.

А одночасно, у рамках Ініціативи глобального зменшення загрози, з 2004 року перед Україною постійно ставилося питання про необхідність відмови від 107 кг високозбагачених ядерних матеріалів. Що й було зроблено під час Вашингтонського саміту у квітні 2010 року. Цей черговий безпрецедентний у світовій практиці крок мав, за великим рахунком, ту само мотивацію з української сторони, що й при відмові від 4833 стратегічних і тактичних ядерних боєзарядів, так само як і засобів їх доставки.

У своїй сукупності такі дії, крім усього іншого, перевели нашу країну в «другий ешелон» держав-розроблювачів ядерних технологій. І це тоді, коли в НАН України з 2004 року діє Відділення ядерної фізики й енергетики, 20 академічних установ разом з галузевими організаціями й підприємствами працюють у даному напрямі.

У підсумку Україна опинилася без достатніх гарантій її національної безпеки. А спроби звести їх до загальних гарантій, наданих усім без'ядерним державам, є неадекватною оцінкою нашого внеску в процес ядерного роззброєння. Необхідний договір, що передбачає всеосяжні й реально працюючі гарантії безпеки для країн, які відмовилися від ядерної зброї і розробок у цьому напрямі. Інакше всі розмови на тему нерозповсюдження — це просто фікція.

І це в умовах, коли людство перебуває на винятково складному історичному повороті: загострюються глобальні проблеми, посилюється потенціал конфліктності, поряд з інтеграційними процесами активізується суперництво і формується багатополярний світ.

Знижується дієвість існуючих систем колективної безпеки. Вони не тільки конкурують між собою й орієнтовані на конфронтацію, а й розвиваються за стандартними законами механіки, коли збільшення елементів системи з різними ступенями надійності приводить до зниження стабільності всієї системи.

Міжнародне право у сфері забезпечення стратегічної стабільності в значній мірі дискредитоване, зруйнована його цілісність. До того ж воно не завжди і не у всьому відповідає інтересам і устремлінням глобальних країн. «Перезавантаження» відносин між ними не може гарантувати необхідний рівень безпеки у світі. Існує реальна небезпека не тільки руйнування прогресу, а й знищення плодів того, що вже завойовано. Питання тільки в термінах, коли це може статися.

Якщо і далі в такому самому дусі триватимуть великі геополітичні ігри, дуже непрості завдання доведеться вирішувати практично всім неядерним державам. У першу чергу для того, щоб залишатися суверенними державами. Особливо країнам Східної і Центральної Європи, що перебувають на стику геополітичних систем. Іноді навіть доходить до твердження, що вони приречені не мати власної поведінки, у тому числі через те, що дедалі активніше в сучасному світі будуть задіяні закони більших величин.

По прикладу далеко ходити не треба. «Обкатування» такої політики проглядається у відношенні України. Користуючись споконвічним прагненням її поводирів до когось «притулити» країну, сьогодні до неї ставляться як до об'єкта зовнішньої політики: у ЄС, Росії та США намагаються вирішувати, де їй буде краще — з Євросоюзом чи із РФ. Непросте завдання в таких умовах бути і ставати державою, коли «примушують» до дружби.

Щоб не опуститися до дій у просторі чужої політики, зараз, як ніколи, потрібні дієві і мислячі національні парламенти. Потрібне глибоке пробудження їх колективного розуму, колективної відповідальності і совісті. Потрібно відмовитися від радянської практики, згідно з якою суб'єктами зовнішньої політики виступають перші особи держави, а парламенти виконують функцію освячення ухвалених рішень.

Необхідно враховувати, що прагнення людей до більшого політичного впливу на суспільно-політичні процеси, до того, щоб воля народу була основою для повноважень урядів, незмірно підвищує вимоги до парламентів як ключової ланки і символу представницької держави. Громадський тиск на парламенти сьогодні є, як ніколи, великим. І буде наростати. Відповідно, їх ефективність дедалі більше перевірятиметься здатністю давати своєчасні і адекватні відповіді на зростаючі суспільні очікування. У тому числі й особливо — у питання безпеки та миру.

Сьогодні невідкладно необхідна нова, глобального масштабу, соціальна історія на основі сучасного світоглядного розуміння світу, місця та ролі в ньому держав, регіонів, різних об'єднань і союзів для вироблення сучасної політики на основі синтезу загального, регіонального і національного.

В осмисленні та напрацюванні такого нового проекту для миру роль парламентів повинна бути визначальною. Їхня консолідована позиція і буде відображенням волі людства.

Володимир ЛИТВИН, голова Комітету з питань національної безпеки та оборони Верховної Ради України, академік НАН України.

АКТУАЛЬНО

400–річна історія в одній книжці

В Ужгороді побачила світ монографія «Історія Ужгородської гімназії (1613-2013)». Авторами дослідження є Василь Химинець, професор кафедри менеджменту та інноваційного розвитку освіти Закарпатського інституту післядипломної педагогічної освіти, та Михайло Басараб, заступник директора з науково-дослідної та міжнародної діяльності ЗІППО. Книжка вийшла за сприяння **народного депутата України Василя Ковача** (на знімку), який традиційно підтримує дослідження з історії, культури та освіти Закарпаття.

Історичні джерела свідчать, що саме 23 листопада 1613 року з ініціативи графа Георгія Другета де Гомонна в Гуменному (нині Східна Словаччина) було засновано перший середній навчальний заклад на території Підкарпатської Русі. Школу в Гуменному називали поширеним на той час терміном «колегіум», пізніше вона набула статусу гімназії. Це була перша гімназія на території історичного Закарпаття і Східної Словаччини, один із перших навчальних закладів такого типу у Східній Європі.

За роки існування Ужгородська гімназія підготувала велику кількість високоосвічених викладачів вищої школи, науковців, учителів, лікарів, письменників, релігійних діячів, які зробили вагомий внесок у виховання молоді та розвиток Закарпаття та принесли краю світову славу.

Алла КОХАН.

Ужгород.

Швейцарці допоможуть налагодити водопостачання в селах

На Прикарпатті визначають три пілотні райони, де є проблеми з водопостачанням та каналізацією, а ще бажання місцевих мешканців та влади виправити ситуацію. З таким завданням в області перебуває експерт швейцарсько-українського проекту з підтримки децентралізації в Україні DESPRO В'ячеслав Козак.

Зустрівшись з головою ОДА Василем Чудновим та його заступником Ігорем Зваричем, експерт розповів, в яких галузях надається допомога та окреслив основні умови участі громад у проектах DESPRO. Швейцарська сторона виступає спонсором у налагодженні водопостачання та водовідведення у сільських населених пунктах, переробки твердих побутових відходів, стимулює поліпшення роботи комунальних підприємств у малих містах.

За словами пана Козака, DESPRO дає на реалізацію 40 відсотків вартості проекту, 20% має виділити місцевий бюджет, решту коштів можуть покривати або спонсори, або самі мешканці населених пунктів.

Згаданий проект фінансується Швейцарською Конфедерацією через Швейцарське бюро співробітництва (SDC) та впроваджується Швейцарським центром ресурсів та консультацій з питань розвитку (Skat).

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

У Кіровограді на лінію випустили тролейбус з обличчями місцевого телеканала — ведучими ранкового шоу, новин та підсумкової програми «Погляд». Він курсує за маршрутом № 9, що з'єднує віддалені мікрорайони із залізничним вокзалом, *повідомляє наш власкор Петро Мельник*

На Хмельниччині шахрайка зібрала 48 тисяч гривень липових хабарів за те, щоб нарахували більшу пенсію, звільнили від військового обов'язку, влаштували на роботу тощо. Гроші мала, начебто, передавати чиновникам. Так тривало доти, доки ошуканий чоловік не звернувся до міліції, *інформує наш власкор Ірина Козак*

Сьогодні — День Збройних Сил України

Ветеранам, військовослужбовцям, працівникам Збройних Сил України

Шановні друзі!

Щиро вітаю вас з 22-ю річницею Збройних Сил України.

6 грудня 1991 року Верховна Рада прийняла закони «Про оборону України» та «Про Збройні Сили України». Відтоді цього дня в нашій державі відзначається професійне свято військовослужбовців.

Історія становлення української армії сягає глибини віків, її бойові традиції формувалися у важких війнах — починаючи від полум'яних літ Київської Русі до участі у воєнних конфліктах новітнього часу, що точаться в різних куточках нашої планети. І сьогодні солдати й офіцери Збройних Сил України гідно продовжують героїчну справу своїх дідів і батьків.

Український народ віддає належне своїм синам, які наполегливо відточують ратну майстерність на навчальних полігонах рідної країни та в миротворчих місіях за її межами. Набутий досвід — добра основа для подальшого зміцнення і реформування Збройних Сил, приведення їх потенціалу у відповідність з вимогами та викликами сучасного динамічного і неспокійного світу. Вірю, що Україна матиме мобільну, професійну армію, оснащену сучасним озброєнням та технікою.

Сердечно зичу всім вам щастя, богатирського здоров'я, нових звершень в ім'я України, незламної волі в подоланні труднощів військового буття, надійного родинного тилу та мирного неба над нашою благословенною землею!

Голова Верховної Ради України
Володимир РИБАК.

Створюємо армію, якою пишатиметься народ

Українська армія святкує свій 22-й день народження, долаючи кризу і з оптимізмом дивлячись у майбутнє. Вітчизняні Збройні Сили крокують шляхом реформ. Цієї осені востаннє відбувся призов на строкову службу й водночас пролунав стартовий залп остаточного переходу армії на контракт. До 2017 року, згідно із Держпрограмою реформування та розвитку ЗС, цей історичний марш-кидок має бути завершено. Як зазначає вище керівництво військового відомства країни, «разом ми створимо армію, якою пишатиметься український народ».

Як і вся країна, нині наші військові перебувають на важких польових навчаннях, де відпрацьовують навички боротьби із кризою. Їм обіцяють безперебійно підносити достатню кількість снарядів. Ідеться про фінансування потреб Збройних Сил України. Так, згідно з вищезгаданою програмою, в найближчі чотири роки на утримання війська передбачено 90 мільярдів гривень. У Міністерстві оборони сподіваються на наступний рік отримати бюджет у сумі понад 25 мільярдів гривень. Це дасть змогу збільшити видатки на переозброєння та бойову підготовку особового складу.

Попри всі труднощі армійського життя та об'єктивні економічні обставини, захисники Вітчизни забезпечують військову міць та обороноздатність держави. А також формують позитивний імідж України, беручи участь у міжнародних місіях із підтримання миру та безпеки в гарячих точках планети, антипіратських операціях у Середземному морі та в Аденській затоці, багатонаціональних військових навчаннях та інших заходах міжнародного співробітництва.

Осінь 2013. Учасники змагань на кращу розвідувальну групу серед частин і підрозділів військової розвідки Сухопутних військ Збройних Сил України на полігоні 30-ї окремої механізованої бригади 8-го армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України (м. Новоград-Волинський).

Фото Олександра СИНИЦІ/УНІАН.

Міністр оборони України Павло Лебедєв заявляє: наша армія здатна виконати будь-яке завдання, в тому числі й провести повномасштабну бойову операцію. Проте у зв'язку з останніми подіями, які відбуваються в країні, зокрема в центрі столиці, військове керівництво запевняє, що згідно з Конституцією України участь підрозділів Збройних Сил як державного інституту, призначеного винятково для оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності, у внутрішньополітичній боротьбі повністю виключено.

По новорічні подарунки — на виставку

Учора у столиці у виставковому центрі «КиївЕкспоПлаза» відкрився передноворічний книжковий ярмарок «Медвін: Книжкова коляда». Грандіозна кількаденна програма, автограф-сесії зірок вітчизняної літератури, стенди провідних видавництв — такими уже звикли бачити книжкові «медвіни» українці. Та цього разу любителям друкованого слова, можна сказати, не пощастило. Буремні події в країні змусили організаторів переглянути програму. Заплановані та анонсовані цікавинки фестивалю — як-то презентація фільму «Толока» (від режисера стрічки «ТойЩоПройшовКрізьВогонь») та відеоконференції з відомими зарубіжними письменниками — довелося скасувати.

Дуже скоротилася й сама книжкова виставка. Причина — політичні події. Валерія Олексієнко, керівник проекту «Книжкова коляда», не без жалю констатує: майже третина запрошених видавництв від участі у виставці відмовилися. Натомість, бу цімто, долучилися до протестних акцій. «Як би там не було, ми спробували зробити все, щоб люди, які прийшли на виставку, змогли знайти для себе книжки. На наше прохання відомі видавці та письменники брати Капранови зробили декілька збірних стендів, де можна купити цікаві книжки різних видавництв», — каже пані Валерія.

На кількох стендах представлено винятково дитячу літературу. Ціни на видання, за словами організаторів, є нижчими за ринкові. Крім того, останній день роботи виставки — 7 грудня — назвали дитячим. З 10-ї ранку на головній сцені ярмарку — виступи дитячого ансамблю, вистава театру ляльок, шоу чудернацьких експериментів. О 13-й годині свої твори малечі читатиме чи не найкращий казкар країни Сашко Лірник.

Паралельно із книжковим ярмарком під одним дахом усі дні працюватиме і виставка «Медвін: Рукоділля. Подарунки до Різдва». У її програмі — численні майстер-класи: від японського мистецтва кумікімі до виготовлення ляльок та миловаріння. «Тут можна не тільки придбати подарунки ручної роботи на свята своїм знайомим та близьким, а й спробувати їх зробити самостійно. Усі, хто прийде, зможуть підгледіти безліч ідей, як створити подарунки чи ж декорувати ялинку та будинок перед святами», — каже Валерія Олексієнко.

Цікаво, що традиційний найкращий подарунок — книжки — в українців нині не в фаворі. Принаймні, як свідчать результати дослідження, проведеного компанією «Делойт», у топ бажаних новорічних презентів цього року вони не потрапили. На відміну від країн Західної Європи, де книги виявилися одним із найбажаніших подарунків і посіли призове третє місце, в українців «друковане слово» не увійшло навіть у першу десятку. Нічого дивного, зважаючи на результати ще одного цьогорічного дослідження: кожен другий українець взагалі не читає книжок. Та кажуть, «у багатих людей — великі бібліотеки, а у бідних — великі телевізори». А у вашій сім'ї що більше?

Віктор ДЕЙНЕКА.

Сучасний самоскид «їсть» менше пального

На Кременчуцькому автомобільному заводі (Полтавська обл.) створили новий самоскид підвищеної вантажопідйомності «КрАЗ-7511С4» **(на знімку)**. Його колісна формула 6х4 і потужний дизельний двигун екологічного класу Євро-4 дають змогу перевозити у кузові 26-тонний вантаж. У моделі забезпечено зменшення обсягів викидів в атмосферу відпрацьованих газів і вмісту в них оксидів азоту, а також витрат пального.

Василь НЕЙЖМАК.

Фото прес-служби ПАТ «АвтоКрАЗ».

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Сонечко зігріє садочок

У Бердянську реалізують програму використання відновлюваних джерел енергії. У проекті бюджету розвитку, який готують у міськраді, передбачено кошти на модернізацію гарячого водозабезпечення одного з місцевих дитячих садочків. А гріти муть тут воду за допомогою сонячних батарей. Це дасть істотну економію коштів у майбутньому, адже, за даними фахівців NASA, саме в межах Запорізької області середня потужність сонячного випромінювання на один квадратний метр земної поверхні становить 3,44 кВт за один світловий день. Зрозуміло, що дахи з сонячними батареями за пілотним проектом модернізації згаданого садочка дадуть змогу ефективно використовувати таке багатство.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

ЦИФРА

8 тисяч

гектарів землі, на яких розташовується Тарутинський військовий полігон, повернуто у власність Міністерства оборони. Господарський суд Одеської області задовольнив позовну заяву Білгород-Дністровського прокурора з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері. Раніше розпорядженнями Тарутинської райдержадміністрації землю полігона, вартість якої 160 мільйонів гривень, було передано в оренду 10 фермерським господарствам з порушенням вимог чинного законодавства.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Афериста засудили до семи років

Директор будівельної фірми у Бережанах, що на Тернопільщині, приховав від пайовиків, що у нього немає дозвільних ліцензій на виконання робіт зі зведення багатоквартирного будинку, а також проектно-кошторисної документації, матеріально-технічної бази. У трьох осіб він виманив майже 300 тисяч гривень, які нібито вклав у будівництво, а насправді — витратив на інші цілі.

Вироком Бережанського районного суду будівельного афериста засуджено до семи років позбавлення волі та позбавлено права обіймати посади, пов'язані з виконанням розпорядчо-владних функцій та обслуговуванням товарно-матеріальних цінностей строком на три роки. Засудженого також зобов'язали повернути пайовикам їхні кошти.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Пільгами для IT-індустрії скористалися вже майже 100 київських підприємств (Укрінформ)

Шахтарі не виконали план з вуглевидобутку

Луганські вуглевидобувні підприємства всіх форм власності в листопаді видобули 2 млн. 221,5 тис. тонн палива і не досягли рівня встановленого завдання. Не вистачило 99,9 тис. тонн вугілля — у підсумку план виконано лише на 95,7%. З мінусом спрацювали державні шахти. На підприємствах Міненерговугілля області виконання виробничого завдання становить усього 88,9%. У порівнянні з аналогічним періодом 2012 року обсяг видобутку знижено на 21 тис. тонн. Традиційні новорічні ялинки як знак виконання річного завдання на багатьох шахтах цьогоріч засяють пізно.

Алла АНТІПОВА.

ФОТОФАКТ

У Києві оголосили про старт Національного конкурсу «Волонтер року 2013».

На знімку (зліва направо): ***Тетяна Гончарук — координаторка волонтерських програм Центру волонтеріату «Добра Воля»; Тетяна Лисенко — директор Центру волонтеріату; Ілона Постемська — координаторка проектів Швейцарського бюро співробітництва в Україні.***

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

СПОРТ

Матч тривалістю у два... місяці

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. Другий тайм перерваного матчу 12-го туру.

«Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Металіст» (Харків). 2:2. Голи: Мандзюк, 10, Зозуля, 14, Едмар 31, Девич, 82.

«Дніпро»: Бойко, Мандзюк, Дуглас (Влад 84), Чеберячко, Федецький, Канкава, Ротань, Зозуля, Коноплянка, Селезньов (Джуліано 61), Матеус. **Тренер** — Гуанде Рамос.

«Металіст»: Горяїнов, Ксьонз, Папа, Моледо, Азеведо, Едмар, Соуза, Бланко, Гомес (Марлос 72), Соса, Девич (Гоменюк 90+5). **Тренер** — Мирон Маркевич.

Рефері — Жабченко (Сімферополь).

Дніпропетровськ. «Дніпро-Арена». 27 739 глядачів. Мінус 1 градус.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**13**	**2**	**3**	**45—14**	**41**
2. «Динамо»	**11**	**3**	**4**	**36—19**	**36**
3. «Металіст»	**10**	**6**	**1**	**32—15**	**36**
4. «Дніпро»	10	5	2	33—18	35
5. «Чорноморець»	10	5	3	19—11	35
6. «Зоря»	7	6	5	24—16	27
7. «Ворскла»	6	8	4	26—27	26
8. «Металург» Д	7	5	6	28—30	26
9. «Іллічівець»	6	2	10	16—21	20
10. «Волинь»	5	5	8	18—28	20
11. «Карпати»	4	7	6	18—24	19
12. «Севастополь»	5	4	9	20—33	19
13. «Говерла»	5	2	11	16—26	17
14. «Арсенал»	3	1	9	10—28	10
15. «Металург» Зп	**1**	**5**	**11**	**16—29**	**8**
16. «Таврія»	**2**	**2**	**13**	**12—30**	**8**

Нагадаємо, що в першому таймі цього незвичного матчу, який розпочався 6 жовтня, «Дніпро» впродовж перших 15 хвилин забив два швидкі голи. Господарі добре використали стандартні положення. Двічі після ударів головою Мандзюка та Зозулі капітулювати доводилося Дишленковичу, котрий тоді захищав ворота слобожанців.

Потім ініціативу перехопив «Металіст» і після розіграшу кутового скоротив відставання до мінімуму. Зблизька забив Едмар. Через форс-мажорні обставини (на стадіоні зникло освітлення) другий тайм зіграти не вдалося.

Зміни у складах майже через два місяці були мінімальними. І команди діяли з таким завзяттям, ніби й не було тривалої паузи. Харків'яни добре усвідомлювали, що у них обмаль часу для порятунку. Й одразу заграли швидко і гостро. Вже протягом перших 15 хвилин Бойко тричі рятував «Дніпро» від неприємностей.

Наполегливість гостей була винагороджена. Успіх їм принесла вдала заміна. Мирон Маркевич кинув у бій свіжого Марлоса. Той відмінною передачею вивів на удар Девича, котрий у дотик зрівняв рахунок.

Після цього більше атакували вже господарі. Але вони лише раз створили по-справжньому гострий момент. Матеус намагався перекинути м'яч через воротаря. Але Горяїнов відвів загрозу. Здобуте в Дніпропетровську очко дало змогу харків'янам наздогнати «Динамо».

Наступний, 19-й, тур чемпіонату відбудеться 1 березня (базовий день) 2014 року.

Протистояння Романа Зозулі (ліворуч) ***і Алехандро Гомеса.***

Фото з сайту УПЛ.

Ліцеїсти вразили міністра

Роботи студентів-різьбярів Дубенського професійного ліцею вразили російського гостя — міністра освіти і науки Астраханської області Віталія Гутмана, який побував на Рівненщині. Нині в ліцеї опановують традиційні техніки різьбярства — яворівську та геометричну, невдовзі вивчатимуть ще й свою унікальну — волинську. Віталій Гутман хотів би запровадити в подібних астраханських закладах дубенський досвід. Адже тут велику увагу приділяють практичній частині в навчанні ремеслу різьбяра. У ліцеї — 12 навчально-виробничих майстерень, чотири лабораторії, а також музей, де виставлені кращі роботи ліцеїстів.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

На знімку: міністр освіти і науки Астраханської області Віталій Гутман (праворуч) **у музеї Дубенського ліцею.**

Фото Людмили ДЕРКАЧ.

В очікуванні снігопадів

Івано-Франківщина — у переліку областей, для яких уряд виділив додаткові кошти на закупівлю пального для обслуговування спецтехніки, розрахованої для роботи в надзвичайних умовах. Тут очікують на сильні снігопади, тому вже нині 12 автотягачів дисльковано на чотирьох основних перевалах Карпатського регіону, зокрема Яблуницькому та Вишківському, що на Прикарпатті. Такі запобіжні заходи викликані прогнозами Українського гідрометцентру щодо ускладнення погодних умов. Найближчим часом тут можливі затяжні снігопади. Через сильні пориви вітру до 15—20 м/с не виключені й хуртовини, **інформує наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

А вздовж автомагістралей Херсонщини працівники дорожньо-експлуатаційних підприємств розмістили понад 1200 дерев'яних щитів для захисту від снігових заметів. В очікуванні зимових хуртовин їх розставили всюди, де траси проходять по заглибинах: у степу такі ями швидко заповнюються снігом, товщина якого може сягати кількох метрів, що стає перепоною не тільки для легковиків, а й для вантажівок. Щити на узбіччях стримають снігові маси та не дадуть їм обвалитися на смуги руху. Обласна служба автодоріг також заготувала 1100 тимчасових знаків, що попереджатимуть водіїв про небезпечні в ожеледицю ділянки, та придбала п'ять тисяч тонн солі та піску для посипання таких ділянок, **передає наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

Супермама поїде в тур

У Миколаєві вперше відбувся конкурс «Супермама». За титул переможниці на сцені місцевого драматичного театру змагалися десять фіналісток, відібраних із сотень претенденток.

Підсумки конкурсу та інтерес глядачів підтвердили: Миколаїв — місто не тільки наречених, а й найкращих мам. Святковому вечору передувала величезна робота — конкурсантки займалися з хореографами, режисерами, модельєрами, готувалися до участі в шоу самостійно.

Уболівальники палко підтримували учасниць, і не тільки із зали — діти допомагали своїм мамам і на сцені. Усі фіналістки отримали призи й подарунки від організаторів проекту — модельного дому «Beauty», партнерів і спонсорів. А «Супермама-2013» Ганна Колзова отримала суперприз — подорож Європою.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

За сміття не платять — звалища збільшуються

25 мільйонів гривень заборгували мешканці Дніпропетровська за вивезення сміття. Якщо в багатоповерхівках рівень оплати становить майже 90%, то в приватному секторі — трохи більше чверті від того, що нараховується. У результаті сміттєвивізні компанії перестали закуповувати нові контейнери й оновлювати автопарк, а міська влада змушена боротися зі стихійними сміттєзвалищами.

Як повідомив в. о. начальника управління охорони навколишнього природного середовища міськради Едуард Мешковський, з початку року було ліквідовано понад 65 сміттєзвалищ і перекрито в'їзд ще до 11. «Вивозити це сміття не можна, адже воно потребує рекультивації, — зазначив чиновник. — Планується, що ця робота розпочнеться наступного року».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

ФОТОФАКТ

У Львові стартував міжнародний джазовий фестиваль «Jazz Bez». Цьогорічний «Jazz Bez» відмовляється від усієї комерційної складової — продажу квитків та реклами. Учасники заявили, що під час фесту буде проведено збір коштів для потреб Євромайдану. Гроші передадуть студентам. Першим на сцену клубу «Пікассо» вийшов українсько-американський колектив «ARK OVRUTSKI TRIO» (на знімку).

Фото Євгенія КРАВСА.

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

У Нью–Йорку біля Рокфеллер–центру засяяла вогнями головна ялинка США. 23–метрову норвезьку красуню прикрашають 45 тисяч вогнів, а на маківці — триметрова зірка Swarowski, *повідомляє korrespondent.net*

У Росії немає «дорожньої карти» для Києва

Епоху Бориса Єльцина, коли «з ранку й до вечора» російські чиновники думали про Україну, уже не повернеш. «Українська тема» на російському політичному «порядку денному» — маргінальна. Як і немає ситуаційної кімнати в Кремлі, де «під покривом ночі» радники президента обговорюють долю України.

Але закликів зайнятися Україною, у тому числі й радикальних, у Москві більш ніж достатньо. Особливо вирізнився письменник Едуард Лимонов. Він назвав себе «імперіалістом», закликав «Русь до сокири» і до походу — звільнити «споконвічні російські землі в Україні».

За закликом письменника, який нещодавно вийшов із в'язниці (був звинувачений у спробі збройного повалення конституційного ладу) і вважається класиком російського матюкка в літературі, «Кремль має втрутитися й допомогти східноукраїнським братам відокремитися від «западенців».

Едуард Лимонов запропонував свій план поділу й окупації України. «Те, що відбувається в Києві, нам, у Росії, на руку», — заявив він. «От тільки потрібно не позіхати, і в момент, коли Тягнибок з товаришами успішно роздратиму Україну навпіл, ми повинні спокійнісінько приєднати Лівобережну Україну і Крим, і Одесу, й Миколаїв. Усе йде чудово, вітер історії дме в нашому, потрібному нам напрямку».

Інший «друг українського народу» — професійний українофоб Костянтин Затулін — переконує свого президента не дати Європі створити «санітарний кордон навколо Росії, що піднімається». На його думку, «Україна дійсно може пройти точку неповернення до єдиної й цілої держави».

У Росії не планують «малювати» українську «дорожню карту», про яку так багато говорять у Києві. Понад те, експерти переконані: словосполучення «дорожня карта» з'являється тоді, коли в реальності ніхто нікуди «рухатися не збирається», коли відносини між двома країнами зайшли в глухий кут.

Політолог Федір Лук'янов уважає, що навіть якщо влада в Києві зміниться, то Україну очікує гостра політична й економічна криза. Але переконаний, що з неї країна вийде «в іншому вигляді», а гасла євроінтеграції на ділі означають тільки символ «іншої Батьківщини», в якій не буде корупції, деградації української економіки та культури.

Учений дає пораду українським політикам: «На відміну від країн Балтії або держав Центральної Європи, Україна — занадто велика і своєрідна, щоб делегувати розв'язання своїх проблем зовнішнім силам і чекати, коли ті приведуть її до нового стану».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

«Найважливіше, що в нас є, — це фундамент довіри»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У свою чергу Сі Цзіньпін назвав Президента України «великим другом» китайського народу: «Ви внесли позитивний вклад у стратегічне партнерство, дружбу між нашими народами. Я це високо ціную».

Президент України Віктор Янукович і Голова Китайської Народної Республіки Сі Цзіньпін у Пекіні підписали Договір про дружбу та співробітництво між Україною і КНР. Договір є ключовим політичним документом і відображає основні принципи розвитку українокитайських відносин стратегічного партнерства і співробітництва як на двосторонній основі, так і в рамках багатосторонніх механізмів, а також містить перелік пріоритетних галузей розвитку практичного співробітництва.

Глави держав також підписали Спільну декларацію України і Китайської Народної Республіки про подальше поглиблення відносин стратегічного партнерства. Зокрема, йдеться про розвиток відносин стратегічного партнерства між Україною та Китаєм, активізацію міждержавного політичного діалогу на вищому рівні, підтвердження позицій двох країн з найактуальніших питань міжнародного життя. Крім того, у документі зафіксовано факт затвердження главами двох держав Програми розвитку відносин стратегічного партнерства між Україною і КНР на 2014—2018 роки.

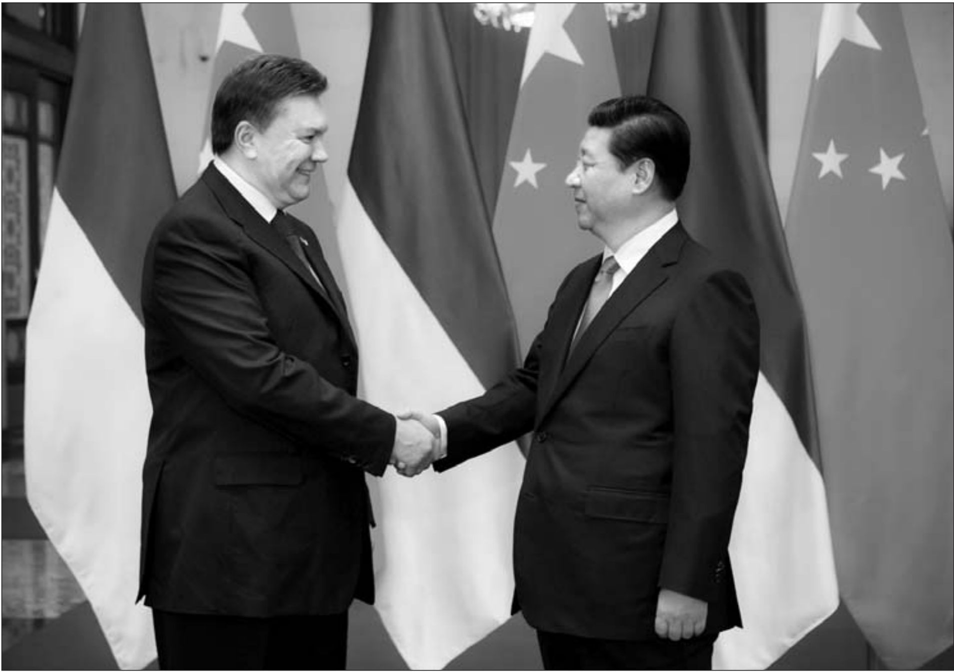

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Робоча група вже в Брюсселі

Минулої середи, **повідомило УНІАН**, до бельгійської столиці на переговори щодо підготовки плану імплементації парафованої Угоди про асоціацію Україна—ЄС, так званої дорожньої карти, відбула робоча група на чолі з заступником голови НБУ Миколою Удовиченком.

Водночас стало відомо, що українська делегація на чолі Першим віце-прем'єром Сергієм Арбузовим планує приїхати до Брюсселя на переговори орієнтовно 16—20 грудня. **Про це УНІАН повідомило дипломатичне джерело в українській місії при ЄС.**

На порядку денному — верховенство права та забезпечення основних прав і свобод

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Микола Азаров також зазначив, що Україна провела велику роботу на шляху до європейської інтеграції, але уряд був змушений узяти паузу, щоб перед підписанням Угоди про асоціацію з ЄС навести лад в економіці.

«Це рішення, вимушене й важке, призвело до певних акцій протесту, що деякі (представник делегації ОБСЄ) могли бачити в центрі столиці. Це нормальне явище для демократії, що розбудовується, коли люди, незадоволені рішеннями уряду, виходять на вулиці й висловлюють протест. Ми з розумінням ставимося до цього, тим паче, що ці протести знаходять у нас розуміння. Ми робили й робимо все, щоб протести мали мирний характер», — сказав М. Азаров.

Прем'єр-міністр висловив співчуття з приводу того, що до Майдана примішуються політичні діячі, які використовують протести як засіб для боротьби із владою. «Наголошую: із законним Президентом і законним парламентом, — а місія ОБСЄ дала високу оцінку нашим виборам. Ми за те, щоб питання до влади вирішувались винятково на виборах», — заявив глава уряду міністрам країн ОБСЄ.

За його словами, серед учасників протестів є екстремістські сили, які «проводять зараз лінію на захоплення держустанов, ними захоплено будинок мерії, заблоковано роботу Адміністрації Президента, уряду й парламенту». М. Азаров заявив, що це не по-європейськи.

Рада Європи пропонує розбиратися разом

Генеральний секретар Ради Європи Турбйорн Ягланд запропонував створити незалежну групу експертів для розслідування жорстокості проти мирних демонстрантів у Києві в ніч з 29 на 30 листопада та 1 грудня цього року, **інформує прес-служба Ради Європи.**

«Передумовою для будь-якого політичного рішення є детальне та прозоре розслідування жорстоких інцидентів, що відбулися минулої суботи та неділі. Ці події залишать відкриту рану в українському суспільстві, якщо правда не буде розкрита», — заявив Т. Ягланд.

Генсек Ради Європи зазначив, що результати такого розслідування повинні бути прийняті всіма сторонами. У зв'язку з цим він запропонував створити групу експертів, у якій один експерт був би запропонований урядом, один — опозицією, і один — міжнародним співтовариством.

«Рада Європи може призначити шанованого й досвідченого експерта в галузі прав людини, — підкреслив Т. Ягланд. — Прозорість і прийнятність цього розслідування стане першим кроком для відновлення довіри в Україні».

Місія Кокса—Кваснєвського готова повернутися

Місія екс-президентів Пета Кокса та Олександра Кваснєвського готова повернутися в Україну, якщо в цьому буде потреба.

Таке рішення, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**, було прийнято вчора у Брюсселі на засіданні Конференції президентів, яка є керівним органом Європарламенту. До неї входять голова цього органу, заступники голови та лідери політичних груп. Крім того, в «грудні-січні президент Європарламенту Мартін Шульц оцінить з українським керівництвом і опозицією, чи є від місії користь, щоб знову вирушити в Україну».

Також прийнято рішення, що Європарламент на пленарному засіданні 10 грудня в Страсбурзі розгляне питання Східного партнерства загалом і ситуацію в Україні зокрема. «Українське питання буде на порядку денному у вівторок, але вони (президенти) вирішили, що фокус буде не тільки на Україні, але і на всьому Східному партнерстві. Відбудеться дискусія по Східному партнерству із наступним голосуванням у середу відповідної резолюції», — уточнили представники ЄП.

ОГЛЯД ЗАРУБІЖНИХ ЗМІ

Підтримка мирних демонстрантів

Цими днями шпальта друкованих та передачі електронних світових медіа буквально переповнені інформацією про останні події в Україні. Треба відзначити, що до читачів та глядачів за кордоном доноситься надзвичайно оперативна та детальна інформація про сутички біля будинку адміністрації Президента, про незгоду Верховної Ради відправити у відставку нинішній уряд, про рішучість учасників євромайданів продовжувати протестні акції, про позиції влади та опозиційних сил щодо шляхів розв'язання кризи тощо.

Водночас, узагальнюючи закордонні медійні оцінки та коментарі стосовно українського внутрішньополітичного протистояння, можна виокремити декілька провідних тенденцій.

Насамперед західні видання, позитивно реагуючи на масові акції протесту в нашій державі, закликають Євросоюз підтримати демонстрантів в Україні. Це, на думку багатьох європейських ЗМІ, має не лише сприяти мирному розв'язанню конфлікту, а й продемонструвати, що офіційний Брюссель не може й не буде ігнорувати проєвропейські прагнення простих українців. **Як пише французька «Ле Монд»**, «демонстранти цих днів хочуть реформ, вони хочуть чистішої, демократичної та європейської держави. ЄС також повинен надалі пропонувати Україні партнерство. Провідні особистості у Брюсселі та у країнах-членах також повинні голосно заявити, що вони підтримують мирні європейські цілі українського населення. Європейці занадто довго не визнавали значення боротьби в Києві», — зазначає газета. Так висловлюються й інші західноєвропейські друковані медіа. Наприклад, шведське видання «Свенска Дагбладет» вважає: мирні демонстранти «зараз потребують підтримки зовнішнього світу для того, щоб вони могли бачити, що їхня оцінка шляху, котрим має рухатися Україна, є правильною».

Інший поширений висновок, який роблять зарубіжні ЗМІ: радість керівництва РФ з приводу зміни європейського курсу української влади є передчасною. «До подій вихідних, — **зазначає «Франкфуртер альгемайне цайтунг»**, — офіційна Москва висловлювала переконання, що протести у Києві невдовзі поступляться перед морозами. Втім, вийшло навпаки. Неспокій в Україні свідчить: «ЄС навіть у часи кризи все ще більше приваблює східноєвропейців, ніж Росія, яка грає м'язами. Тому Європа має зберігати курс минулих днів: суворий стосовно Москви та готовий до розмов з Києвом», — наголошує цей щоденник. Зі свого боку, британська газета **«Гардіан»** у редакційній статті називає «неповною» перемогу, яку Росія нібито отримала у Вільнюсі. «Враховуючи народне обурення, навряд чи український президент з безпекою для себе піде на вступ до Євразійської співдружності. Для України дорога до Європи ще залишається відкритою».

У редакційній статті впливової **«Нью-Йорк таймс»** пропонується ЄС та іншим західним націям шукати шляхи для того, щоб «Угода про асоціацію з Україною не була такою загрозливою для Росії». Зокрема, газета закликає уважно вивчити можливості для того, аби наблизити саму Росію до «європейського лона», а також «зробити вільну торгівлю України з Європою більш сумісною з її торговельними зв'язками на сході».

Інші питання, які розв'язують зарубіжні ЗМІ: чи зможуть нинішні протести досягти мети і яким є можливий розвиток подальших подій? Зокрема, **німецька «Штутгартер цайтунг»** висловлює сумнів щодо того, що теперішні демонстрації перетворяться на революцію.

Прикметним є й те, що закордонні медіа фактично в один голос виступають за винятково мирне розв'язання внутрішньополітичної кризи в Україні шляхом переговорів. **Як зазначає «Бі-бі-сі»**, будь-яка спроба використання сили проти Майдану — це дуже ризикований сценарій, це шлях до громадянської війни і до розколу країни. «Між представниками правлячої партії та опозиції є недовіра, їхні інтереси кардинальним чином розходяться, — наголошує цей британський інформресурс. — Тобто потрібні посередники, які допомогли б знайти компроміс, і в першу чергу — представники Євросоюзу».

Підготувала Ольга ІЩЕНКО.

Канада має намір заявити свої права на Північний полюс («РИА «Новости»)

Луганчани не проти інтеграції, вони проти поспішних рішень

Багатотисячних акцій населення, що вимагають від українського уряду підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, у Луганську немає. І не було. Але зовсім не тому, що найсхідніший регіон України проти інтегрування нашої країни в європейське співтовариство. Причина інша. Її може зрозуміти й прийняти лише та людина, яка на собі випробує наслідки виниклої ситуації в економіці регіону. Хочеться підкреслити ще раз: луганчани не проти членства в ЄС, вони проти поспішних і не до кінця продуманих рішень. Це важливо, тому що значна частина луганських підприємств експортоорієнтовані у бік Російської Федерації. Щоб перебудувати свій бізнес, заявити про свій продукт на європейському ринку й змусити його визнати, потрібні кошти і час. А Луганщина поки що підраховує збитки: через виниклу напруженість у відносинах з Росією область втратила вже не мільйони — мільярди гривень.

Росіяни «наїлися» українських вагонів?

Найскладніша ситуація створилася на Стахановському вагонобудівному заводі. Його головний замовник — Російська залізниця (РЗ) забирає до 98 відсотків усього обсягу випущеної продукції. Втім, хоч як це сумно усвідомлювати, але про це вже можна говорити в минулому часі. Тому що, якщо торік підприємство ще відвантажило росіянам вагони в кількості 2 340 одиниць, то в 2013-му до вересня-жовтня не відправило жодного, працювало в нуль. І тільки недавно СВЗ відправив своєму головному замовникові 371 вагон. А, пам'ятається, у рекордний рік, коли стахановчани випустили стотисячну одиницю продукції, російське замовлення становило майже 7 400 вагонів.

Потім усе пішло на спад. 2012-й порадував: за рахунок освоєння нової продукції — хопрів-дозаторів, платформ для перевезення ядерних відходів — завод успішно запрацював і почав насичувати російський ринок. Але цього року потреба РФ у піввагонах відпала, замовлень не стало. Свої корективи в партнерські відносини внесла й внутрішня політика російського уряду, орієнтована на розвиток власного виробництва транспортного машинобудування. Сьогодні «Уралвагонзавод» із проектною потужністю 30 тис. вагонів на рік уже випускає 12 тис. одиниць продукції. Наприкінці минулого року в Ленінградській області почав працювати Тихвинський вагонобудівний — наймасштабніший з побудованих таких об'єктів в Європі. Росія вирішила обходитися самотужки, і тепер стахановська продукція колишнього великого попиту не має. Замовлення є, але не в тій кількості, яка необхідна підприємству, щоб збалансувати свою економіку. Нещодавно СВЗ виграв тендер на 150 вагонів, але для такого потужного підприємства — це мізер порівняно з тими 5—7 тис. одиниць продукції, які завод випускав раніше. Сьогодні на стахановському заводі йде скорочення колективу — його чисельність уже впала на 1 400 людей. Офіційного наказу про скорочення немає, але люди йдуть самі, сподіваючись на швидке повернення.

— Попри значні економічні труднощі, іти з російського ринку не варто, — вважає начальник управління промисловістю облдержадміністрації Олександр Ісаченко. — Тим паче, як мені відомо, росіяни самі не хочуть поривати зв'язки зі стахановськими вагонобудівниками. Їм подобаються їхні традиції, якість, моделі й сервіс. Вони запевняють, що і надалі купуватимуть нашу продукцію. Але... уже не в таких обсягах. Тому російський ринок втрачати не можна. Вивчаючи його потреби, потрібно переорієнтуватися на інші моделі — думпкари, зерновози, платформи тощо. Нині, наприклад, завод зорієнтовано на випуск зерновозів, які затребувані й у Росії, і в Україні, шукає інші вигідні варіанти. Але на це потрібен час.

Так уже історично склалося, що Луганщина стала базою вітчизняного виробництва залізничного транспорту. Сьогодні Стахановський вагонобудівний, Попаснянський вагоноремонтний, «Луганськтепловоз» та інші підприємства транспортного машинобудування, які переважно орієнтовані на російський ринок, значно скоротили обсяги виробництва, а деякі навіть зупинилися. Наприклад, дуже складна ситуація на Попаснянському вагоноремонтному заводі. Крім капітального і деповського ремонту, підприємство виготовляє піввагони і випускає запчастини. А от «Луганськтепловоз» із цього ряду можна виключити. Це єдине підприємство, яке працює в гарному ритмі й досить успішно тримає своє місце на російському ринку. Чи буде так і завтра — прогнозувати важко. Цей гігант вітчизняного локомотивобудування довгі роки ледь животів, поки не знайшов сильного хазяїна в особі російського «Трансмашхолдинга». Підприємство вдалося реанімувати за рахунок замовлень на тепловози і дизельпоїзди для РЗ. Російський ринок залізничного транспорту, як відомо, найбільший у світі. Без роботи «Луганськтепловоз» не стоїть зараз і не залишиться в найближчій перспективі, але... Є міна сповільненого дії, яка може спрацювати в будь-який момент, і тоді «Луганськтепловоз» може повернутися в колишню позицію аутсайдера. Міна сповільненого дії — це ПДВ, точніше, його неповернення. Власник заводу вже не раз заявляв, що не в змозі щоразу дотувати суми з ПДВ, які мають повертатися на «Луганськтепловоз». Сьогодні борг з повернення ПДВ за минулі роки становить величезну цифру. Тому не можна виключати, що росіяни вже обмірковують питання про більш потужний розвиток власного локомотибудування. І тоді — бувай, Україно!

А поки що, завдяки замовленням Російської залізниці, у планах «Луганськтепловоза» на 2014 рік передбачається зростання за всіма показниками. Подає надії й внутрішній ринок. Договір про співробітництво з «Укрзалізницею» уже підписано. Водночас економічна й політична ситуація в країні спричиняє у локомотивобудівників побоювання: як би не стати заручниками у великій політичній грі?

— Адже ми можемо позбутися участі в російській державній програмі із забезпечення РЗ нашою продукцією, — пояснює голова наглядової ради ПАТ «Луганськтепловоз» Віктор Бикадоров. — Конкретно до 2020 року ця програма передбачає купівлю майже 6 тис. наших тепловозів і електровозів. З невеликими коректуваннями, але ця програма нині виконується. Якщо Україна підпише Угоду про асоціацію з ЄС, не можна виключати, що ми втратимо російський ринок. По суті, це вирок. І жодна компенсація наші втрати не заповнить. У кожній країні Європи випускається залізнична техніка — у Польщі, Чехії, Італії та ін. Причому високого рівня. Розраховувати на те, що тут купуватимуть нашу продукцію, не варто.

Клімат на ринку мінливий

Промисловці кажуть так: хочемо ми цього чи ні, а Україна все одно буде буфером між Росією й Західною Європою. Отже, відчиняючи вікно в Європу, потрібно мати російську кватирку. Для Луганщини це дуже важливо, оскільки саме промисловість формує дві третини внутрішнього валового продукту області. У цій галузі зайнято 230 тисяч жителів, або 40 відсотків від усіх працюючих у регіоні. Але поки що підприємства регіону не можуть витримати конкуренцію на західному ринку через певні об'єктивні та суб'єктивні причини. Передусім, це низька додана вартість продукції, висока енерго- і матеріалоємність, поступова втрата традиційних конкурентних переваг, якими були дешеві енергоносії й дешева робоча сила, залежність від зовнішніх ринків і насамперед російського. Два роки тому в РФ із Луганської області вивозили 62 відсотки від усього обсягу експортованих товарів, а це 32 млрд. грн. на рік. Цього року частка експортних операцій у Росію скоротилася майже наполовину — до 33 відсотків, і становить лише 7,4 млрд. грн. Сьогодні основна частина підприємств, орієнтованих на російський ринок, зазнає великих збитків. Рубіжанський картонно-тарний комбінат, наприклад, відсилає до Росії майже 90 відсотків усієї продукції, швейна фабрика «Глорія Джинс» — 84 відсотки, інші підприємства відправляють до Росії від 30 до 80 відсотків обсягу випущеної продукції. Причому, до цієї групи входять такі великі виробництва, як Сєвєродонецький «Азот», Алчевський металургійний комбінат, «Трансмаш». Лисичанський нафтопереробний завод, як відомо, має російського власника, тож тут і пояснювати нічого не треба. Що в підсумку?

Луганське підприємство «Глорія Джинс», засновником якого є російське ЗАТ «Корпорація «Глорія Джинс», уже скоротило своє виробництво на 40 відсотків і протягом останніх трьох місяців відправило своїх працівників у неоплачувану відпустку. Чотири виробничі дільниці на сьогодні закрито.

Первомайський електромеханічний завод, що спеціалізується на випуску продукції для вугільної, нафтопереробної та хімічної промисловості, ще два роки тому поставляв у Росію двигунів більше, ніж на внутрішній ринок. Торік частка експортних поставок до Росії становила 46 відсотків від обсягу продукції. Цього року за 11 місяців російському замовникові поставили лише 1400 електродвигунів, що зовсім не можна порівняти з тим обсягом продукції, яку постачали раніше. Через зменшення замовлень з боку російських партнерів завод змушений знизити обсяги виробництва на 30 відсотків. Сьогодні підприємство намагається працювати з італійцями, але ті не поспішають співробітничати. Кажуть, що в Європі теж триває спад промислового виробництва, отож виникають свої проблеми. Чи потрібні ми в цьому разі Європі?

За підсумками дев'яти місяців 2012 року, експорт луганської продукції до Росії становив 11,76 млрд. грн. Цього року за такий само період на російському експорті область заробила тільки 7,4 млрд. грн. Втрачено 4,2 млрд. грн. Падіння експорту з країнами СНД із 2011 року становить 18,8 млрд. грн., з яких левова частка припадає на Росію.

Спочатку модернізувати виробництво, а потім — в Євросоюз

Щоб їх прийняли на ринках країн ЄС, промислові підприємства регіону мають серйозно зайнятися модернізацією виробництва і освоєнням інноваційних технологій. Це розуміють усі — від перших керівників регіону до пересічного робітника. В області визнають, що багато продукції випускається низької якості, за застарілими технологіями, за неконкретною ціною й, як наслідок, збитки у галузі загалом за минулий рік становлять 7 млрд. грн. Модернізація виробництва, перехід на євростандарти необхідні. І, як вважає луганський соціолог, професор Національного університету імені Тараса Шевченка Ілля Кононов, необхідна глибока демонополізація української економіки. Не має так бути, щоб компанії захоплювали цілі галузі виробництва. Насамперед це призводить до свавілля в ціноутворенні. Держава повинна стати серйозним гравцем в економіці. Отож перш ніж іти в Європу, треба до цього добре підготуватися: модернізувати виробництва, освоїти нові технології й зорієнтуватися в конкурентній боротьбі за «місце під сонцем». А поки що через недостатню модернізованість своєї економіки Луганщина не бачить реальних перспектив на європейському ринку. І поступово витісняється з російського.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Сергій ГОРОХОВ, народний депутат України:

— До обрання мене до парламенту очолював луганський завод «Маршал». Це підприємство має польський, європейський і американський сертифікати якості, однак, реалізації своєї продукції, наприклад, у Польщі не має. Тому що там свою нікуди дівати. Акціонерами підприємства було поставлено завдання модернізувати виробництво. Щоб перейняти досвід, директор заводу недавно побував на аналогічному підприємстві у Фінляндії. Обсяг його виробництва втричі перевищує обсяги «Маршала». У нас працює 1200 людей, а у фінів — 170. Там трудяться роботи. Виникає запитання: навіть за наявності фінансового ресурсу на модернізацію, куди подіти тисячу людей? Про це ми поки що не говоримо, але це потрібно розуміти. Ми повинні пройти цей процес протягом 7—10 років і конкурувати повноцінно з європейськими виробниками. Сьогодні до 80 відсотків обсягу продукції заводу йде на експорт до Російської Федерації. Підприємство випускає свій продукт не тільки під торговельної маркою «Маршал», а й торговельною маркою російського замовника. Але наприкінці листопада Росія не підтвердила замовлення на грудень. Я запитав у робітників на зустрічі: хто за Європейський Союз? Руку підняла лише одна людина. Люди з реального сектору економіки розуміють, що їм потрібно годувати родини.

ДУМКА ЕКСПЕРТІВ

На Луганщині загальний обсяг експорту в Європу становить близько 9 млрд. грн. на рік. До країн Євросоюзу переважно експортують сировину хімічної галузі, напівфабрикати і заготовки металургії. Це зайвий раз підтверджує неконкурентність готових продуктів. Після зняття мит для українських товарів потенціал зростання експорту підприємств області до країн Євросоюзу буде геть мізерний — у межах 5 відсотків.

ПРОГНОЗИ

У разі погіршення торгово-економічних відносин з Російською Федерацією, починаючи з 2014 року, тільки по підприємствах машинобудування область недоотримає 7 млрд. грн. продукції, або понад 8 відсотків загальнообласних обсягів реалізації. Виробництво скоротиться на 65—70 відсотків, що спричинить вивільнення близько 8,5 тис. чоловік.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 28.11.2013 року за справою № 913\2278\13 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Охорона-4000" (м. Луганськ, вул. Фрунзе, 72\2) ід. код 36349177, та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кудінова Євгена Володимировича (м. Луганськ, вул. Оборонна, буд 1"г") свідоцтво № 1513 від 19.07.2013. Вимоги поточних кредиторів до банкрута приймаються протягом двомісячного строку від дня публікації цього оголошення.

Господарський суд Харківської області постановою від 25.11.2013 року у справі № 922/2352/13 постановив: Приватне підприємство "Аеромакс-Сервіс" (м. Харків, вул. Ромена Ролана, 7, кв. 22, код ЄДРПОУ 35897868) визнати банкрутом і ВІДКРИТИ ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Колісника Андрія Олеговича, Свідоцтво Міністерства юстиції України №832 від 16.04.2013р., проживає: 79017, м. Львів, вул. Тарнавського, 104б, кв. 54, тел. (067) 353-25-09.

Постановою господарського суду Рівненської області від 29.11.2013 р. у справі № 918/1692/13 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру приватного підприємства "Оболонь" (код ЄДРПОУ 30716850, 34200, вул. Івана Франка, 6, смт. Рокитне, Рівненська область). Ліквідатором підприємства призначено Ярошика Віктора Яковича. Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою: 34200, вул. Івана Франка, 6, смт. Рокитне, Рівненська область.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 25.11.2013р. по справі № 908/2481/13 про банкрутство ТОВ " Сенс РС" (69005, м. Запоріжжя, вул. Лермонтова, буд.23, кв.120, код ЄДРПОУ 33795139) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено Дерев'янко І.О.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою:69037, м. Запоріжжя, вул. Правди, 10 А/2.

УСТБ "Укрінкомбіржа" в особі ДФ УСТБ "Укрінкомбіржа" повідомляє про проведення 30.12.2013 другого повторного аукціону з продажу майна банкрута ТОВ "РУСЬ" - нежитлова будівля за адресою: Донецька обл., м. Макіївка, вул. Щербакова, буд.8"г": склад з адміністративно-побутовими приміщеннями (площею 700,7м2), бетонний майданчик (площею 1417м2), п/в - 232789,76 грн. без ПДВ. Ознайомитися зі змістом оголошення згідно ст.59 ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" можна на веб-сайті Мін'юсту www.minjust.gov.ua в розділі Банкрутство. Довідки за тел. (062) 3489787, birgadf@gmail.com

Захист права власності: Закон та життя

Нещодавній випадок з великим європейським банком, що за рішенням Верховного Суду України втратив право на нерухомість, надану йому в заставу кредиту в кілька мільйонів доларів, та надію на повернення коштів, не на жарт занепокоїв фінансові кола. Кажуть, що це стало можливо завдяки таємно проведеному банкрутству позичальника та прогалинам у законодавстві. Але ж законом передбачено обов'язкову публікацію про це в офіційному виданні. А нагальні законодавчі питання вирішуються на пленумах Вищого господарського суду України. Один з останніх саме й був присвячений спорам, пов'язаним із кредитними правовідносинами. З питаннями про цей пленум та про дотримання офіційних публікацій, встановлених законодавством, ми звернулися до члена редколегії офіційного друкованого видання ВГСУ «Вісник господарського судочинства», доктора юридичних наук, завідувача кафедри права Харківського національного університету імені Каразіна професора Миколи РУДЕНКА *(на знімку)*.

— Шановний Миколо Васильовичу, згідно з частиною 3 статті 37 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» Вищий спеціалізований суд має офіційне друковане видання, в якому публікуються матеріали судової практики Вищого спеціалізованого суду та інших судів відповідної судової юрисдикції, матеріали з питань організації діяльності судів відповідної судової юрисдикції та інші матеріали. Ви є членом його редколегії. Чи публікуються у «Віснику господарського судочинства» матеріали пленумів Вищого господарського суду України?

— Так, публікуються.

> ***Раніше наявність офіційної публікації, з якою ці дані можна порівняти і яку вже не зміниш, унеможливлювала багато чого.***

— А чи публікуються у «Віснику господарського судочинства» проекти постанов пленумів Вищого господарського суду України, зокрема, проект постанови Пленуму Вищого господарського суду України «Про практику вирішення спорів, пов'язаних із кредитними правовідносинами»?

— Ні, не публікуються.

— Чим, на вашу думку, була спричинена така велика (кілька десятків сторінок) кількість роз'яснень щодо вирішення спорів, пов'язаних із кредитними правовідносинами в господарській сфері?

— Потребою усунення суперечностей у застосуванні однакових норм законодавства (з боку судів. — *Ред.*).

— З яких причин, на ваш погляд, цей проект постанови Пленуму ВГСУ міг потрапити на офіційний сайт «Українського банківського союзу»?

— Сама тема пленуму, можливо, була пролобійована великими банками, але стосовно проекту, який ніде не публікується, не можу пояснити.

— Чи впливає винесення постанов Пленуму ВГСУ на практику господарських судів?

— Звичайно, впливає, найпрямішим чином. Вони зобов'язані виконувати всі вказівки.

— Чи існує вірогідність того, що місцеві господи можуть нехтувати цією постановою Пленуму ВГСУ, як нехтується, наприклад, вимога Закону України «Про банкрутство» про обов'язкову публікацію оголошень у друкованому офіційному органі держави?

— Авжеж. Або з причини чийогось лобіювання, або із зацікавленості окремих суддів...

— Правосуддя в Україні, згідно зі статтею 5 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» здійснюється виключно судами. Тож якщо, на вашу думку, судді можуть порушувати норми закону, це дуже сумно.

— Чи можуть порушувати судді присягу? На жаль, можуть, і ми з вами знаємо чимало таких випадків, за які встановлена навіть кримінальна відповідальність.

— ВГСУ в своєму інформаційному листі «Про Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання відносин між кредиторами і споживачами фінансових послуг» №01-06/1481/11 від 26 жовтня 2011 року зазначив, що потрібно здійснювати як офіційне оприлюднення судових актів, зокрема про порушення справи про банкрутство, так і публікація цієї інформації в офіційному друкованому виданні.

На жаль, у листах наших читачів повідомляється, що триває практика публікацій повідомлень про порушення справ про банкрутства й ліквідації підприємств у дрібних рекламних таблоїдах і т. п. Це прямо порушує чинне законодавство та права громадян щодо вимог виплати заробітної плати, авторської винагороди, аліментів, а також вимог із відшкодування шкоди, заподіяної життю і здоров'ю.

Існують чутки про можливість зупинення проваджень у таких справах. На ваш погляд, чи ВГСУ не виключає можливості зупинення проваджень у місцевих господах у справах, де публікації цього року здійснювалися не в офіційному друкованому виданні згідно з частиною 13 статті 11 Закону України «Про банкрутство...»?

— Ні, це малоймовірно.

— Які, на вашу думку, можливі інші заходи впливу з боку ВГСУ, що сприятимуть суворішому виконанню місцевими господами постанов пленумів, листів ВГСУ та вимог чинного законодавства?

— На жаль, нині суддя, котрий порушив вимоги чинного законодавства, залишиться безкарним. Я не вбачаю хоч якихось можливих заходів впливу на такі суди з боку ВГСУ, які б сприяли суворішому дотриманню судами вимог чинного законодавства.

— Віктор Татьков, голова ВГСУ, сказав на Пленумі Вищого господарського суду України минулого року: «Постанови пленуму приймаються для того, щоб усі працювали так, як у них записано». Окремо він наголосив на необхідності дотримуватися рекомендацій. «Судді мають працювати за тими стандартами, які прописано в постановах». Тож виходить, що ВГСУ не має ніяких важелів на місцеві суди, які масово порушують вимоги законодавства. Складається так, що місцеві господи належать самі собі й Закон для них не писаний?

— На жаль, так.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Іван БЄЦА, адвокат (Київ):

«Останнім часом серед юристів-господарників жваво обговорюється новина, що функції господарських судів передадуть судам загальної юрисдикції. Не думаю, що такі різкі повернення до минулого розв'яжуть усі проблеми, що накопичилися. Їх багато, але, обмежуючись порушеною темою, скажіть, чому матеріали Пленуму ВГСУ судді могли побачити тільки на сайті громадської організації? На жаль, судді місцевих господів мають не дуже багато джерел інформації. Уточню: достовірної інформації. А достовірною, за визначенням, є офіційна інформація. Не даними ж «банкірського» сайту вони повинні керуватися. Але звуження каналів достовірної інформації спостерігається не тільки у ВГСУ, ця тенденція наростає загрозливо по всій країні.

Те, що спочатку було скасовано обов'язкові публікації звітів банків в офіційних друкованих виданнях, а в подальшому й повідомлення про порушення справ із банкрутств та ліквідацій підприємств, — ланки одного ланцюга. Кажуть: тепер повідомлятиметься на якихось сайтах. Але чому «замість», а не «додатково»? Як відомо, мало не єдина галузь, в якій Україна випереджає навіть розвинуті економіки, — це кіберзлочинність. Тисячі українських (а часом і зарубіжних) підприємств недораховуються своїх коштів завдяки нашим «хакерам». Власники пенсійних пластикових карток постійно скаржаться на незаконно зняті гроші. Злодії не гребують і цими злиденними копійками! Нерідко в цьому викривають і банкірів. А уявляєте, який простір надає можливість підмінити цифру (та навіть сторінку!) в звіті банку? Хоч на хвилинку, хоч на день... Потім повернути назад. Раніше наявність офіційної публікації, з якою ці дані можна порівняти і яку вже не зміниш, унеможливлювала багато чого. Поки що не вся країна охоплена Інтернетом, рівень комп'ютерної грамотності в населення ще невеликий. Тож коло тих, хто може дізнатися про загрозу банкрутства фінансової установи або забудовника, тепер значно звужується. Без сумніву, є сили, яким це вигідно. Але чи потрібна ця каламутна водичка всім нам, зрештою — всій країні? Не ставлячи під сумнів зручність Інтернету, відмову від публікацій у друкованому офіційному органі слід вважати дещо передчасною».

Як бачите, шановні читачі, розмова на доволі вузьку тему пролила світло на загальну проблему. Суворість Закону знецінюється його тотальним недотриманням. І не з боку бізнесу чи підприємців, а саме суду! Тож господарський суд, який повинен захищати права власників підприємств, зі своїм завданням відверто не справляється. Після скандальних телепередач про додаткове будівництво великого корпусу ВГСУ, який, до речі, й так має сучасну фешенебельну будівлю, ставлення громадськості до цієї установи, та її голови особисто, неоднозначне.

Можливо, розмови про «вольницю» в господах трохи перебільшені, але виникли неспроста. Заява голови Ради суддів господарських судів України Артура Ємельянова про те, що звільнено вже багато суддів, які приймали рішення, що ставали приводом для рейдерських атак у попередні роки, зроблена днями на засіданні Ради суддів ГСУ, не дуже обнадіює. А його твердження про те, що рейдерство як явище в Україні подолано, не витримує жодної критики.

На чию ж допомогу може сподіватися власник? Обережну надію юристи покладають на Антирейдерську комісію, яку нещодавно очолив Перший віцепрем'єр-міністр України С. Арбузов.

«Захист прав приватної власності — те, що декларовано українською Конституцією, треба активно реалізовувати», — сказав у програмі «Національний інтерес» на каналі БТБ Олександр Рябченко, голова Фонду держмайна України. Як член Антирейдерської комісії, він наголосив на важливості її діяльності в умовах становлення в Україні системи приватної власності та бізнесу.

Упевненість, що активна діяльність Антирейдерської комісії упереджує правопорушення серед представників відомств, які регулюють функціонування підприємств, також висловив член Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку Євген Воропаєв.

Життя покаже, чи зможе новостворений орган виправдати надії, що на нього покладаються. Звичайно, розібратися з неповагою до Закону з боку окремих (хоча й численних) працівників юстиції — обов'язок профільного міністерства. Розпочата міністром юстиції Оленою Лукаш реорганізаційна робота є ознакою, що нинішній стан справ її не влаштовує. Але зрозуміло також, що без гласності, без пильної уваги громадськості та дієвого захисту права власності ми не збудуємо правового суспільства і як держава не матимемо майбутнього.

Підготував Віктор ЛУК'ЯНОВ.

Київ.

На жаль, нині той суддя, котрий порушив вимоги чинного законодавства, залишиться безкарним

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Сумської області (пр-т Шевченка, 18/1, м. Суми, 40011) від 12 листопада 2013 року у справі № 5021/1965/12 Товариство з обмеженою відповідальністю "Нафта" (41200, Сумська область, смт Ямпіль, вул. Заводська, 8, кв. 6, ідентифікаційний код: 30084081) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гайдукова С. П. (свідоцтво № 281 від 26.02.2013 року, адреса: 40024, м. Суми, вул. Харківська, буд. 42).

Відповідно до положень ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту виходу цього оголошення за адресою ліквідатора.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 27.11.2013 р. порушено провадження в справі № 904/8850/13 про банкрутство Приватного підприємства "ТЕРЕК" (49022, м. Дніпропетровськ, пр. Газети "Правда", 98/41, ЄДРПОУ 31688044; п/р 26000034960700 в АТ "Укрсиббанк", МФО 351005) та введено процедуру санації. Керуючим санації призначено керівника ПП "ТЕРЕК" Ковальова Владислава Сергійовича (71000, Запорізька область, Василівський район, с. Балки, вул. 1 Травня, б. 118; ІПН 3014207915); розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чабана Ярослава Ігоровича, свідоцтво № 1039 (49006, м. Дніпропетровськ, вул. Свердлова, 68/21, ІПН 2791316094). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 28.11.2013 року порушено провадження в справі № 904/8851/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "АБСГРУП" (49010, м. Дніпропетровськ, станція Лоцманська, буд. 20, літера В-І, ЄДРПОУ 38835783; п/р 260004457171800 в АТ "УкрСиббанк", МФО 351005) та введено процедуру санації. Керуючим санації призначено керівника ТОВ "АБСГРУП" Хабібулліна Володимира Ріфатовича (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Авіаційна, 1/15, ІПН 2114620151); розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Стрижак Ольгу Олександрівну, свідоцтво № 1040 (49087, м. Дніпропетровськ, вул. Калинова, 82/178, ІПН 3004909461). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) від 20.11.2013р. у справі № 913/2963/13 (провадження № 216/913/2963/13) визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Родавтокрид" (ід. код 37456480, адреса реєстрації: м. Луганськ, вул. Ульяни Громової, буд. 114) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Потупало Наталію Ігорівну (поштова адреса: 91031, м. Луганськ, вул. Оборонна,буд. 12, кв. 56; Свідоцтво № 1167 від 02.07.2013р.). Заяви з вимогами до боржника приймаються на адресу Господарського суду Луганської області з направленням копії заяви на адресу ліквідатора протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Постановою господарського суду Рівненської області (33013, м. Рівне, вул. Набережна, 26А) від 19.11.2013 року по справі № 5019/1321/12 визнано банкрутом ТзОВ "Моквинська паперова фабрика" (34634, Рівненська область, Березнівський р-н, с. Моквин, вул. Чапаєва, 3, ЄДРПОУ 00278824, р/р № 26007360559051 в ПАТ КБ "Приватбанк", МФО 351005) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сокотуна В. А., свідоцтво № 247 від 02.04.2013 року (33028, м. Рівне, вул. Драгоманова, 27, офіс 10),

Господарський суд Дніпропетровської області (40600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) постановою від 28.11.2013 р. у справі № 904/3310/13 визнав банкрутом Закрите акціонерне товариство "Інформсистема" (код ЄДРПОУ 24238485, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна В.І.Леніна, буд. 53) та відкрив ліквідаційну процедуру строком на 1 рік. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Горба Володимира Андрійовича, свідоцтво № 988 від 27.05.2013 р.

Універсальна товарна біржа "Суми"
оголошує повторний аукціон з продажу активів, які належать
АТ "КБ "Володимирський"

№ лота	Інвен. №	Найменування	Коротка характеристика	Рік випуску	Початкова вартість лоту, грн., (без ПДВ)
1	2329	Комутатор	48Port Stackable Fast Ethernet Switch with Two 10/100/1000T/SFP Combo uplinks	15.12.2008	262,50
2	1748	Сервер	HP ProLiant ML350 G5	27.06.2007	849,17
3	1826	Сейф	сертифікований 3-клас кл.+кл. (1200*600*600)	05.09.2007	2187,50
4	2152	Комп'ютер	CSV 4U-S в комплекті (сервер)	31.03.2008	420,00
5	2168	Сейф	сертифікований двохдверний БС-3-03/4 кл.з. (2000*600*600)	16.05.2008	4747,50
6	2260	Сервер	PrimeServer Start700i-1U	10.09.2008	554,17
7	2348	Сервер	NET Navigator	25.03.2009	899,17
8	2665	Сервер	PrimeServerStart700	26.12.2007	554,17
9	2673	Сейф	сертифікований 3 клас	29.11.2004	2187,50
10	2826	Сервер	HP ML-110G5	29.01.2009	733,33
11	3444	Комп'ютер	Сервер HP DL 120G5 3065 DC 2.33/1333-4Mb/2x250Gb	19.11.2008	849,17
12	3575	Банкнота	Лічильник банкнот BILLCON 120SD	30.06.2009	1641,67
13	3576	Банкнота	Лічильник банкнот BILLCON 120SD	30.06.2009	1641,67
14	4436	Сейф	СА-3-02 (3 клас)	18.03.2004	2187,50
15	4527	Сейф	СА-3-02	27.01.2004	2187,50
16	4925	Сервер	Сервер IBM x3650/e5405/ 2Gb/6x300Gb/835w Windows Client 2008	19.11.2008	2550,00
17	4392	Сейф	шафа металева	31.08.2004	1283,33
18	4447	Сейф	шафа металева "Пенал"	28.01.2005	916,67
19	4332	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
20	4333	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
21	4334	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
22	4335	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
23	4336	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
24	4337	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
25	4338	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
26	4339	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
27	4340	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
28	4341	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
29	4342	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
30	4343	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
31	4344	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
32	4345	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
33	4346	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
34	4347	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
35	4348	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
36	4349	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
37	4350	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
38	4351	Стелаж	Стелаж металевий 5.0х0,5х2,65(м)	30.09.2008	667,50
39	2142	Шафа сейфова	шафа пенал (1830*458*458)	11.04.2008	916,67

Місцезнаходження майна: м. Суми, пл. Незалежності, 10.

Умови продажу:

1. Реєстраційний внесок - 17,00 грн. та гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості продажу кожного лоту, вносяться на рахунок організатора аукціону: **п/р 26004000100914 в ПАТ "Столичний", МФО: 397133, одержувач - Універсальна товарна біржа "Суми", код ЄДРПОУ 37186792.**
2. Крок аукціону - 10% (десять відсотків) від початкової (стартової) вартості лоту.
3. Оплата послуг Організатора аукціону - Універсальній товарній біржі "Суми" здійснюється продавцем.
4. Переможцю аукціону, який відмовився від підписання протоколу аукціону, або сплати коштів за покупку майна в установлений термін, грошові кошти у розмірі 10% початкової ціни продажу лоту, внесені учасником для участі в аукціоні, не повертаються.
5. Розрахунки із продавцем за придбане майно мають бути здійснені протягом терміну, вказаному у договорі купівлі-продажу.

Прийом заяв на участь в аукціоні буде проводитись починаючи з дня публікації оголошення з 9:00 до 17:00 години кожного робочого дня за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 61, оф.31.

Кінцевий термін прийому заяв - за три дні до початку аукціону.

Ознайомитись з майном можна щодня, крім вихідних днів, з 9.00 до 17.00 за місцем знаходження майна.

Аукціон відбудеться "24" грудня 2013р. об 11:00 у залі АТ "КБ "Володимирський", за адресою: м. Суми, пл. Незалежності, 10.

Бажаючим придбати майно звертатися до служби з організації аукціону:

Універсальна товарна біржа "Суми" - м. Суми, вул. Петропавлівська, 61, оф.31.

Відповідальна особа - Брага Володимир Іванович. Тел./факс (0542) 655-761, моб. 050-724-73-98

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 21.11.2013 р. у справі № 904/8436/13 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "РЕСУРС" (ЄДРПОУ 25008511; юридична адреса: 52005, Дніпропетровська обл., Дніпропетровський р-н, смт Ювілейне, вул. Фрунзе, буд. 8; поточний рахунок 26007060284572 в ПАТ КБ "Приватбанк", МФО 305299), відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Глядченка Володимира Миколайовича (49006, вул. Свердлова, буд. 68, кв. 4, м. Дніпропетровськ, ідентифікаційний номер 2794807476).

Господарський суд Хмельницької області ухвалою від 25.11.2013 року (справа №924/1509/13) прийняв до розгляду заяву Приватного акціонерного товариства "Шепетівське автотранспортне підприємство 16807", лод ЄДРПОУ 00426458 (юридична адреса: 30400, Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Лермонтова, 2) про затвердження плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство . Перше судове засідання у справі відбудеться 11.12.2013 року о 10 год. 00 хв. в приміщенні господарського суду Хмельницької області (м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1). Суддя Яроцький А. М.

Публічне акціонерне товариство по газопостачанню та газифікації "Київоблгаз" повідомляє:

Відповідно до Наказу ПАТ "Київоблгаз" №285/1 від 15.11.2013 р. скасовано наступні довіреності:

1. Довіреність №1-147 від 01.10.13 р., видана головному інженеру Броварської філії по експлуатації газового господарства.
2. Довіреність №1-143 від 01.10.13 р., видана заступнику начальника Броварської філії по експлуатації газового господарства.

ПАТ "Київоблгаз"

27 листопада 2013 року Загальними зборами учасників прийняте рішення про припинення Товариства з обмеженою відповідальністю "ПОЛТАВА-ХЛІБ-ІНВЕСТ", код 37531282, місцезнаходження: вул. Остапа Вишні, 5, м. Полтава, 36039, шляхом ліквідації та створено ліквідаційну комісію. Головою ліквідаційної комісії призначено Макляк Світлану Олександрівну.

Заяви з кредиторськими вимогами будуть прийматися протягом двох місяців після публікації оголошення на адресу: вул. Остапа Вишні, 5, м. Полтава, 36039.

27 листопада 2013 року Загальними зборами учасників прийняте рішення про припинення Товариства з обмеженою відповідальністю "ПОЛТАВАХЛІБ", код 37497595, місцезнаходження: вул. Остапа Вишні, 5, м. Полтава, 36039, шляхом ліквідації та створено ліквідаційну комісію. Головою ліквідаційної комісії призначено Макляк Світлану Олександрівну.

Заяви з кредиторськими вимогами будуть прийматися протягом двох місяців після публікації оголошення на адресу: вул. Остапа Вишні, 5, м. Полтава, 36039.

27 листопада 2013 року Загальними зборами учасників прийняте рішення про припинення Товариства з обмеженою відповідальністю "КРЕМЕНЧУКХЛІБ", код 37812938, місцезнаходження: вул.. Красіна, 1-А, м. Кременчук, Полтавської області, 39600, шляхом ліквідації та створено ліквідаційну комісію. Головою ліквідаційної комісії призначено Васіна Євгена Євгеновича.

Заяви з кредиторськими вимогами будуть прийматися протягом двох місяців після публікації оголошення на адресу: вул. Красіна, 1-А, м. Кременчук, Полтавської області, 39600.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 26.11.2013 року по справі № 922/4563/13 обслуговуючий кооператив "ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ "ГРАФСЬКИЙ" (код ЄДРПОУ 37574915, адреса: 61017, м. Харків, вул. Котлова, буд. 216) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Журова Олександра Володимировича (код 2759019032; для листів: 61017, м. Харків, вул. Котлова, буд. 216). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дати публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 19.11.13 р. у справі № 904/8503/13 підприємство ТОВ "ИНСАЙД Т" (код ЄДРПОУ 35679871, вул. Плеханова, буд. 16, кімн. 52, м. Дніпропетровськ, 49000) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений голова ліквідаційної комісії Талан Ростислав Григорович, адреса для листування 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Кредитори мають право заявити свої вимоги до боржника в місячний строк з дня офіційного оприлюднення оголошення.

27 листопада 2013 року Загальними зборами учасників прийняте рішення про припинення Товариства з обмеженою відповідальністю "КОМСОМОЛЬСЬКХЛІБ", код 37802013, місцезнаходження: вул. Красіна, 1-А, м. Кременчук, Полтавської області, 39600, шляхом ліквідації та створено ліквідаційну комісію. Головою ліквідаційної комісії призначено Васіна Євгена Євгеновича.

Заяви з кредиторськими вимогами будуть прийматися протягом двох місяців після публікації оголошення на адресу: вул. Красіна, 1-А, м. Кременчук, Полтавської області, 39600.

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, 8-й під'їзд, Держпром) постановою по справі № 922/2475/13 від 26 листопада 2013 року сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю "Імені Шевченко" (64561, Харківська область, Сахновщинський район, село Тавежня, код ЄДРПОУ 30581889, п/р 26004060286056 у КБ "ПриватБанк", МФО 305299) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шишлова Олександра Миколайовича (свідоцтво № 975 від 11 червня 2013 року). Офіс розташований за адресою: 61037, м. Харків, вулиця Плеханівська, 126/1.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 26 листопада 2013 року по справі № 922/4582/13 товариство з обмеженою відповідальністю "АРТАС ПЛЮС" (код в ЄДРПОУ 38279458, юридична адреса: 61052, м. Харків, вул. Полтавський Шлях, буд. 31) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Павлова Валерія Валерійовича (код 3041605870). Заяви з грошовими вимогами надсилати безпосередньо до господарського суду Харківської області. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від публікації оголошення.

«Любов є животворний вогонь у душі людини. І все, створене людиною під впливом цього божественного почуття, позначене печаттю життя і поезії. Все це прекрасно. Та тільки от що... палкі душі на диво нерозбірливі в справах любовних. І, на превеликий жаль, ці палкі душі закохуються зовсім не по–кавалерійськи, а гірш усякого наймізернішого піхотинця, тобто на все життя».

Тарас Шевченко. «Художник». 1856 р.

Як звали Тарасового коня?

УВАГА, КОНКУРС!

Ми одержали відповіді на завдання другого туру нашого конкурсу. Повірте, посеред бурхливого моря подій останніх двох тижнів було справжньою втіхою отримувати листи, написані так, ніби всі нинішні клопоти якимось дивом залишилися позаду, а поміж нас панують мир, довіра і чистий інтерес до життя і творчості поета, якого вже півтора століття немає з нами. Він сам називав схожі фантазії снами. Але, зрештою, хіба не так хотілося б жити — не злобою дня, а тихими роздумами про свою історію та культуру? А навіть якщо говорити про злободенне — то з поетом, а не з клерком якого-небудь департаменту інформаційної політики.

Зараз не будемо перераховувати всіх, хто нам написав. Переважно це старі знайомі — учасники першого туру. Але нас стривожило, що цього разу листів було трохи менше. Або чиїсь листи не встигли дійти, або хтось із наших друзів розчарувався у своїх можливостях. Не варто! Бо навіть ті, хто на певному етапі щось «не так сказав», ще мають добрі шанси. Адже остаточні підсумки буде підбито аж у кінці конкурсу і серед призерів можуть опинитися несподівані претенденти. Хтось цікаво виконав одне завдання, хтось — інше, а в сумі складається інтригуюча мозаїка. І ми вже переживаємо азарт уболівання за майбутніх лідерів. Отож, навіть якщо чийсь лист запізнився, — він все одно братиме участь в остаточному розгляді. Ще не пізно приєднуватися до конкурсу й тим, хто не брав участі в перших двох турах. До речі, просимо вибачення у Олександри Соловей з Київщини — через недогляд ми назвали її Олександром, і вона сумнівається, чи «допущена» до подальших турів. Аякже, ви з нами, пані Олександро!

Отже, майже всі правильно відповіли на запитання другого туру. Так, Мікешин зобразив Шевченка «в німому захопленні від гри Айри Олдріджа», афроамериканського актора, чия доля була чимось схожа на долю самого Тараса. А дівчина на портреті — то Катерина Толстая (Юнге) — дочка графа Федора Толстого, віце-президента Академії художеств, та графині Анастасії Толстої (обоє клопоталися про визволення Шевченка із заслання й дістали йому дозвіл жити в столиці). З Олдриджем Шевченко зустрічався саме в їхньому петербурзькому домі, а Катя була перекладачем між актором і поетом, бо один не знав російської, а другий — англійської мови. Утім, іноді Айра і Тарас цілими годинами бесідували наодинці — просто співали одне одному пісні своїх народів.

Є й версії фантазійні. Один з наших авторів пише, що на малюнку — Шевченко в німому захопленні від усіх жінок, яких любив, від княжни Рєпніної до кріпачки Ликери, а дівчина на портреті — сама Ликера. Весело, сміливо — але з історією не узгоджується (до речі, цей самий автор блискуче виконав друге завдання — вправно вмонтував кілька рядків до незавершеної строфи Шевченка).

А ось ще одна версія: нібито на портреті — не Катя Толстая, а її мати. І далі сказано, що насправді Шевченко був батьком Каті. Мовляв, граф Ф. Толстой на 34 роки старший за свою дружину, дітей у них не було, а Тарас свого часу писав портрет графині, й через дев'ять місяців народилася Катя, що трималося в секреті від усіх, і від самого Шевченка. Зворушлива гіпотеза, але вона здається хисткою. Адже у Каті була молодша сестра Ольга — і що, їй теж треба придумати «іншого батька», окрім старого графа Толстого?

Олдрідж і Шевченко, малюнок Леоніда Пастернака (одесит за походженням, батько поета Бориса Пастернака). 1915 р.

Навіть без екзотичних версій здається зворушливим те, що відомо про Тараса, Олдріджа та Катерину. Вони довго пам'ятали одне одного. Катерина Юнге згодом оселилася в Україні — явно не без впливу Шевченка, якого вже тоді не було на світі. А Олдрідж, зачарований розповідями Тараса про свою батьківщину, не раз бував на гастролях в Україні (у Києві жив у готелі на Європейській площі — неподалік тих місць, де й Шевченко любив квартирувати за кращих своїх часів).

Щодо другого завдання (дописати строфу з вірша Шевченка «О думи мої! О славо злая»), то є кілька дивовижно лаконічних і сильних спроб. Важко втриматися, щоб не навести деякі. Поки що не називаємо їх переможцями — просто хочеться поділитися радістю:

Пошкандибаю... *патріотів виглядати,*
Які не зможуть рідний край продати.
Або:
Пошкандибаю... *щоб на Вкраїні*
Сяяло сонце в кожній хатині,
І щира правда повсюди стала,
Навіщо ж, доле ти привітала,
Нерона лютого, Сарданапала...

Серед відповідей на третє завдання (особисте послання до Шевченка) є речі дуже цікаві. Наприклад:

Мови рідної у школі діточок навчати
Радо після інституту йшла я працювати.
Тоді вчительська робота іще шанувалась,
А сьогодні з тої шани мало що зосталось...
Минув і рік, минув другий, за ним — іще двадцять, —
Стільки змін прийшло у школу, що годі й згадать все!
Та біда не в тім, що важко, а у тім, що діти
З кожним роком до навчання стали байдужіти.
Як в містах великі школи, в класах повно діток,
То не так оцю проблему, як у нас, помітно.
А як в класі троє учнів (бува ж така прикрість),
Та з сімей «благополучних» переважна більшість?
В голові того дитяти тільки вітер віє...
Воно чує запитання, а сказать не вміє.
На уроці світом нудить, перерви чекає,
Лиш дзвінок — «мобілку» враз дістає, вмикає...
Й на уроках без «мобілки» ні чита, ні пише,
Ні відніме, ні поділить, — не кажу про більше.
Й хоч не все отак погано, є й старанні діти,
Але ж я пишу про інших: куди з ними діти?
Книг — то й зовсім не читають, в онлайні ночами,
Всі такі «круті», що лихо, — що ж це буде з нами?!
І хто в тому винуватий — чи хтось особисто:
Учителька, батько, мати, а чи все суспільство?
Рідна мова паплюжиться, «рулить заграниця»,
Все усім «по барабану», — як із цим мириться?
«Доборолась Україна до самого краю,
Гірше ляха свої діти її розпинають...», —
Правду ти писав, Тарасе, як глядів у воду.
Що ж за двісті літ змінилось у житті народу?
Все чекаєм з-за кордону, як нам жити скажуть,
Та до того й історію нашу нам розкажуть!
Наче й хочем жить достойно, щоб по-європейськи,
А трудитись не всі хочуть, і звички лакейські
Не всі прагнуть скоренити, й тьма такого люду!
А на кого ж наші діти рівнятися будуть?
Отакі думки, Тарасе, голову обсіли,
А все ж легше, як з тобою ми поговорили.
Завтра — знову на роботу, розумнеє сіять,
А з ним добре та ще й вічне, а що більше вдіять?

Шановні читачі, ви вже зауважили: ми поки що не називаємо імен конкурсантів, щоб ненароком не образити когось із тих, чиє ім'я опиниться в невигідному контексті. Але тут ім'я мусить бути назване. Автор цього вірша — Галина Самоненко, вчителька з Чернігівщини.

Пам'ятник у гетьманській столиці

До 350-річчя проголошення Гадяча гетьманською столицею тут відкрито пам'ятник Тарасу Шевченку. Спочатку керівники області та району, представники громадськості, козацьких формувань зібралися біля пам'ятного знака на честь подій 1663 року. Саме тоді Гадяч став столицею Лівобережної України — Гетьманщини, резиденцією гетьмана Івана Брюховецького. Від кам'яного козацького хреста велелюдна хода пройшла до гранітного Кобзаря роботи полтавського скульптора Миколи Посполітака. В підніжжя пам'ятника закладено капсулу з землею з могили Шевченка в Каневі.

Керівники місцевої влади наголошують, що саме за такий образ поета — у шапці і з «Кобзарем» — проголосувало більшість їх земляків (була кілька ескізних проектів, які заздалегідь виставили для загального огляду в райцентрі). До речі, ця скульптура стала 42-м пам'ятником Тарасу Шевченку на Полтавщині.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.
Фото автора.

А тепер завдання третього туру конкурсу

1. Ось акварель Шевченка «Далісман-Мула-Аульє» (1851, Каратауська експедиція). На малюнку видно коней Тараса Шевченка і Броніслава Залеського. Запитання: як звали Тарасового коня? Відповідь (хоч і непряму) можна знайти в творах самого Шевченка.

2. Що ви знаєте про цензурування та редагування Шевченкових творів за радянських часів? У когось із вас, можливо, збереглися «проріджені» видання «Кобзаря» або старі шкільні хрестоматії з адаптованими або урізаними текстами. Напишіть про них.

3. Який внесок зробив Тарас Шевченко в розбудову паливно-енергетичного комплексу Російської імперії?

Бажаємо успіху. Чекаємо ваших відповідей до понеділка, 16 грудня. Добра вам і удачі!

Під знаком християнської віри,

або Новий погляд на релігійність Шевченка

Одним із перших, хто заявив про намір взяти участь у перегонах на здобуття Шевченківської премії 2014 року, став відомий мистецтвознавець, філософ і богослов Дмитро Степовик. Його книга «Наслідуючи Христа: Віруючий у Бога Тарас Шевченко», що вийшла у київському Видавництві імені Олени Теліги, має всі ознаки літературознавчої сенсації.

Папа Римський Іван Павло II і Дмитро Степовик. Ватикан. 1991 р.

— У своїй книзі Ви досліджуєте вплив релігійного вчення на творчість Кобзаря. Коли йдеться про християнські чесноти Тараса — чи не відбувається, на Вашу думку, його подальша канонізація, що віддаляє нас від реального Шевченка, людини земного походження...

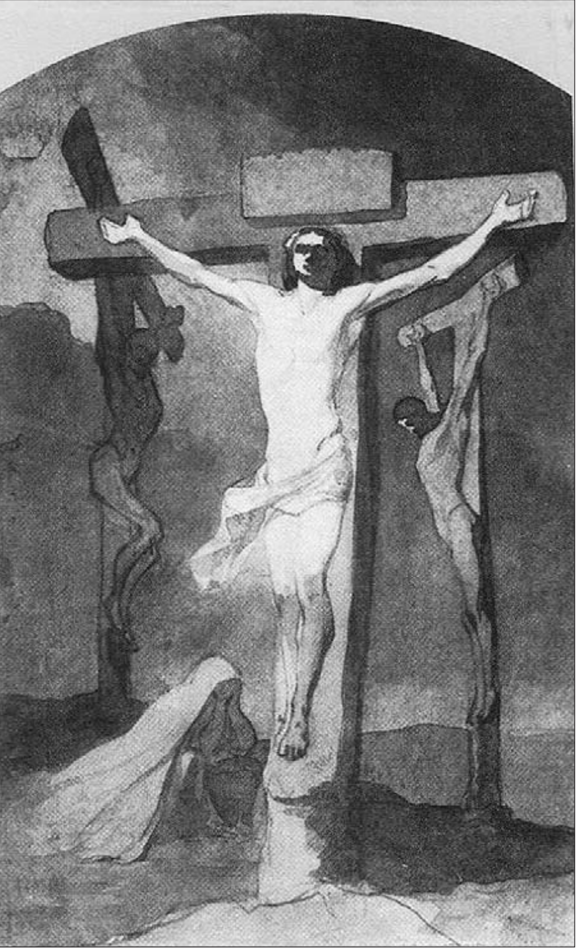
— Жодної ейфорії, жодної спонуки сакралізації особи Шевченка у мене не було і нема. Я доволі розсудливий чоловік, і працюючи 46 років у сфері академічної науки, думаю і пишу книжки тільки на підставі фактів і логічних висновків. Весь «Кобзар» пройнятий ідеалами захисту правди, любові, свободи — а це і є істинно євангельські ідеали. Такі ж його листи до приятелів, такий і щоденник. Як людина він мав недоліки, але мав також християнську спонуку до покаяння. Шевченко — не тільки християнин за хрещенням у віці немовляти, а й уцерковлений християнин! Оце і є реальний Шевченко з його земним походженням — але з думкою про вічність і «життя будучого віку». Якби не це, він би зламався, пропав би у тих казахських пустелях, як зламалося безліч його сучасників. Адже він не знав, що буде солдатом лише 10 років, а не 25, як тоді було. А він знайшов у собі сили повернутися, творити нові шедеври й навіть стати академіком гравюри.

Дехто з читачів запитує: «Чи не занадто багато преференцій Шевченкові надано першими двома словами назви книги: «Наслідуючи Христа»? Це майже як апостоли Христові?». Ні, жодної надмірності тут нема! Шевченко не раз просив у листах прислати йому книгу богослова Томи Кемпійського «Наслідуючи Христа». Йому цю книжку прислали, і він з нею не розлучався, як із Біблією. Я маю тисячу доказів і тисячу переконань, що Шевченко — реальний, земний, тверезий, але глибоко вірний Богові українець!

— У книзі Ви аргументовано доводите, чому деякі твори Тараса Шевченка й досі викликають роздратування у представників Руської православної церкви. Дехто з них всерйоз вважає Кобзаря безбожником і руїнником російської державності.

— Власне, РПЦ ініціювала ще з XIX століття легенду, ніби Шевченко безбожник. Тенденційно підбиралися вирвані з контексту слова, оманливо трактувалися цілі твори. Це звичайна імперська пропаганда. Вони це уміють робити, бо досвід говорити «імітацію правди» під прикриттям побожності у них вимірюється століттями. А хіба Пушкін, Лермонтов, Некрасов не викривали псевдолюбів РПЦ. Чи вони не були руїнниками тої імперської державності, яка підім'яла під себе і Церкву, і все святе в ній? У розділах книги «Віра Шевченка: Деякі контроверсії» та «Шевченко і московське православ'я» я даю огляд окремих брутальних писань про Тараса Григоровича російських кліриків, зокрема, протоієрея Іоана Чернавіна — як зразок викривлених суджень, пафосно прикритих церковною фразеологією.

— Цікаві факти викладено Вами у книзі про спорудження пам'ятника Тарасу Шевченкові у Києві 1938 року за проектом російського скульптора Матвія Манізера. Той діалог між Кагановичем і Манізером, який Ви наводите, справді має документальне підтвердження чи це авторський домисел? Чому тодішні правителі хотіли бачити Шевченка, увічненого у бронзі чи граніті, не з гордо піднятою головою, а понурим і сумним?

Тарас Шевченко. «Розп'яття». Ескіз. Папір, сепія. 1850 р.

— Після того, як автор пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, канадський скульптор українського походження Леонід Молодожанин (1915—2009) розповів мені історію створення пам'ятника Шевченкові для Києва у 1930-х роках (Молодожанин був тоді студентом Матвія Манізера у класі скульптури Ленінградської академії художеств), я почав краще розуміти «совєтську концепцію» образу Шевченка як людини похмурої, насуплемої, навіть злої. Відомо, що Ленін ненавидів Шевченка, як і всіх українців. Його кремлівські послідовники хитріші, їм Шевченка невигідно було викидати за борт. Але треба було вигадати отакий його образ! Каганович з Хрущовим приїхали 1938 року в Ленінград подивитися, що зробив Манізер зі своїми студентами-скульпторами і... забрав зроблене митцем. Скульптура ще була в мокрій глині, і її розвалили. Бо Лазар Каганович сказав, що «цей Шевченко буде закликати до повалення колгоспного ладу». Манізер не міг не послухати — і маємо те, що маємо. Молодожанин розповідав, як Каганович з матом накидався на Манізера, а Хрущов мовчав наче в рот води набрав. Отже, явлення нам Шевченка такого, а не іншого (молодого, життєрадісного, благородного) — не «авторський домисел», а щира правда від свідка тих подій!

— З особливим пієтетом у книзі Ви згадуєте предстоятеля Української православної церкви і Канади, митрополита Іларіона Огієнка, який, як і Ви, досліджував християнську тематику в поезії Тараса Шевченка. Якщо порівнювати його працю «Релігійність Тараса Шевченка» з книгою «Наслідуючи Христа: Віруючий у Бога Тарас Шевченко», в чому виявляється новизна Вашої наукової розвідки?

— Я високо ціную роздуми и писання митрополита Іларіона (професора Івана Огієнка), бо це поки що єдиний високий православний архієрей, який з істинно християнських позицій дав дуже високу оцінку християнському ідеалові в поезії Шевченка. Огієнкові аналізи Шевченка глибоко богословські і глибоко наукові. Їм не можна не вірити. Я все наново перевірив, що писав митрополит Іларіон про Шевченка, звіряючи все за текстами самого Шевченка. До речі, майже ту саму велику оцінку Шевченкові як християнинові дав високовчений ієрарх Греко-католицької церкви — митрополит Андрій Шептицький, висловлювання якого я навів у додатках, у розділі «Тарас Шевченко — дар від Бога».

Порівнюючи думки про Шевченка українських релігійних діячів високого рангу, я вніс у цю проблему багато нового — мій посилковий апарат (примітки, бібліографія) налічує понад дві сотні позицій. Архієреї не враховували численних спогадів про віру Шевченка, які я уважно проаналізував. Також не було раніше описано мистецьких творів на християнську тематику, вагомість цієї тематики на тлі його світських творів, а також втілення євангельських символів у низці мистецьких творів суто побутової тематики.

— За кордоном Вам вдалося знайти у приватних колекціях оригінали мистецьких творів Шевченка. Зокрема, сепію «Мойсей видобуває воду зі скелі», створену ним 1839 року. Чи є надія повернути цей твір до України?

— Шевченко створив набагато більше рисунків, акварелей, сепій, ніж їх зафіксовано в його повних зібраннях творів чи тих, що зберігаються в музеї в Києві. Досить прочитати його листи, щоденники — побачимо, скільки він малював, і всі ці твори дарував людям, у яких зупинявся на гостини. Доля їх невідома. Тому в томах нинішнього повного зібрання творів ми вводимо розділи про твори, які відомі за копіями, за гравюрами або за згадками в текстах самого Шевченка чи тих людей, які листувалися з ним, писали спогади про нього, називаючи твори, про долю яких невідомо. Дещо вивезено за кордон. У Філадельфії, штат Пенсільванія, я свого часу познайомився з колекціонеркою мистецьких творів Христиною Чорпітою. У її збірці є чудова сепія раннього Шевченка. Я уважно її вивчив. Порадився з тоді ще живим славетним мистецтвознавцем і маляром Святославом Гординським, іншими фахівцями з Філадельфії, Нью-Йорка. Усі в один голос: це — Шевченко! Я опублікував цей твір зі своїм коментарем у журналі «Образотворче мистецтво». Тепер ця сепія публікується у 8-му томі повного зібрання творів Шевченка. Це рідкісний випадок. Проте можна з певною обережністю припустити, що багато творів Шевченка (особливо на паперових носіях) зберігається у приватних руках в Україні і за кордоном. Щодо Христини Чорпіти, то вона мала намір подарувати сепію «Мойсей видобуває воду зі скелі» Національному музеєві імені митрополита Андрія Шептицького у Львові.

— У своєму дослідженні Ви каменя на камені не залишаєте від праць деяких шевченкознавців радянської доби. Особливо Ви критикуєте їх за твердження, що нібито Шевченко був затятим атеїстом.

— Не радянські автори винні в тому, що робили Шевченка атеїстом, а офіційна ідеологія безбожництва, що панувала в СРСР. Це — наслідок мімікрії, якою була перейнята наукова і творча інтелігенція в радянському суспільстві. Якщо вже «підправляли» тексти самого Шевченка чи вибірково друкували його вірші в численних перевиданнях «Кобзаря» — то що вже говорити про те, як тоді легко можна було зробити з білого чорне і навпаки.

Бесіду вів Тарас ГОЛОВКО.

Фото з архіву Д. Степовика.

ГОТУЮТЬСЯ ДО ЮВІЛЕЮ

Звітували краєзнавці

Національна спілка краєзнавців України активно долучилася до загальнодержавних ювілейних Шевченківських акцій і водночас ініціювала низку своїх. Так, згідно з рішенням президії правління від 30 вересня 2012 року та 18 лютого 2013 року започатковано підготовку ілюстрованої публіцистично-документальної книги «Краєзнавча Шевченкіана України». На основі зібраних та опрацьованих регіональними організаціями спілки документів і матеріалів у книзі вперше в єдиному комплексі розглядатиметься краєзнавчий аспект шевченківської теми у всеукраїнському контексті. Читачі зможуть пройти місцями, де побував Кобзар, поринути у середовище його спілкування і творчості, відкрити для себе присутність Тараса у всіх аспектах народної пам'яті. До видання має увійти 26 нарисів, що їх підготують дослідники з усіх областей, Криму, Києва та Севастополя.

В якому стані підготовка цієї книги? Про це і йшлося на черговому пленумі правління спілки. Відзначалося, що на початок листопада цього року надійшли матеріали з 17 регіонів. Проте лише 11 з них становлять добру основу майбутніх нарисів і за певного доопрацювання можуть бути рекомендовані до друку (Хмельницька, Тернопільська, Луганська, Вінницька, Луцька, Черкаська, Запорізька, Одеська, Дніпропетровська області, АР Крим, Київ). Решта матеріалів не повною мірою відповідають концепції книги і рекомендаціям президії правління спілки. На жаль, трапляються безсистемно підібрані і розрізненні матеріали, які по суті є формальними відписками. А деякі обласні організації досі не включилися у роботу (Закарпатська, Харківська, Львівська, Чернівецька, Полтавська, Миколаївська, Рівненська, Чернігівська області).

Разом з тим голова Національної спілки краєзнавців України, член-кореспондент НАН України Олександр Реєнт, керівники кількох обласних організацій перелічували низку інших заходів, що проводяться в регіонах для гідного вшанування ювілею Шевченка. І якщо в деяких областях ця робота кипить, то, приміром, у Донецькій її досі не розпочато, хоча є відповідний план облдержадміністрації.

На пленумі було вручено відзнаки лауреатів щорічної премії імені Дмитра Яворницького Національної спілки краєзнавців України 2013 року. Їх отримали ректор Національного педуніверситету ім. М. Драгоманова Віктор Андрущенко, ректор Харківського національного університету ім. В. Каразіна Віль Бакіров, завідувач кафедри історії України Черкаського державного технологічного університету Микола Бушин, голова правління Івано-Франківської обласної організації краєзнавців Михайло Косило, професор кафедри історії та політичної теорії Національного гірничого університету (Дніпропетровськ) Ганна Швидько.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

Шукають гроші на монумент

У Сімферополі до березня 2014 року планується впорядкувати територію пам'ятника Тарасу Шевченку. Про це повідомив міський голова столиці Криму Віктор Агєєв. А в Джанкої українська громада сама ініціювала встановлення пам'ятника Великому Кобзареві. Активісти планують поставити його в центрі міста й посадити поруч калину. Міськрада не проти, наразі вирішується питання про виділення землі. Члени громади вже знайшли в Сімферополі майстрів, які виготовлять монумент, залишається знайти на це гроші. Одна з активісток заявила, що готова пожертвувати на гарну справу всю пенсію.

Сергій ВИННИК.

Крим.

Не радянські автори винні в тому, що робили Шевченка атеїстом, а офіційна ідеологія безбожництва

ПАРАД ПОРАД

№ 231 (5731) П'ЯТНИЦЯ, 6 ГРУДНЯ 2013

ЦЬОГО ДНЯ, 6 ГРУДНЯ

■ **1913.** Народився Микола Амасов — український лікар, науковець у галузі медицини, біокібернетики, дійсний член НАНУ, директор Інституту серцево-судинної хірургії. ■ **1958.** У Нью-Йорку (США) розпочався Перший з'їзд українських письменників у вільному світі, скликаний за ініціативою Об'єднання українських письменників «Слово». ■ **1972.** Помер Олександр Палладін — український учений-біохімік, академік АН УРСР і АН СРСР. ■ **1983.** Повідомили про відкриття музею першого радянського українського театру, яким є Дніпропетровський український музично-драматичний театр імені Т. Г. Шевченка.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, на заході, у центрі та на півдні — мокрий сніг з дощем. Вітер північно-західний, 7—12 м/с. Температура вночі 2—4 градуси морозу, у Криму — від 0 до 2 морозу. Удень 1—3 тепла, на півдні 4—6 градусів, у Криму — до 7 градусів тепла.

АСТРОПРОГНОЗ НА 9—15 ГРУДНЯ

Овни. Уникайте надмірної прискіпливості до недоліків оточуючих. У вихідні теж постарайтеся не допустити конфлікту з близькою людиною.

☺ 11, 14 ☹ 10

Тельці. Розумні ідеї спробуйте реалізувати цього тижня. Ваша стриманість може спричинити непорозуміння і образи.

☺ 11, 15 ☹ 9

Близнюки. Цей тиждень — не для відпочинку, інакше пропустите щось важливе. Розпочаті справи завершіть, щоб потім не було зайвих проблем. На вихідні на вас чекає невелика подорож або заміська поїздка.

☺ 10, 11, 13 ☹ 14

Раки. Проблеми розглядайте як благо. Не бійтеся задіяти друзів. Будь-які контакти можуть виявитися цінними.

☺ 9, 13, 14 ☹ 11

Леви. Цей тиждень може увінчатися примиренням із близькою людиною. Ви сповнені сил і енергії, щоб завершити розпочате. Цими вихідними доведеться активно попрацювати.

☺ 9, 13, 15 ☹ 14

Діви. Щоб досягти успіху, доведеться дуже постаратися. Прислухайтеся до думки оточуючих — вона може виявитися своєчасною і корисною.

☺ 9, 12, 15 ☹ 11

Терези. На початку тижня з'являться нові можливості: не відмовляйтеся від вигідних пропозицій. Будуйте творчі плани — на них чекає успіх.

☺ 9, 12, 14 ☹ 10

Скорпіони. Варто придивитися до дрібниць, навіть незначних. На вихідні не розпочинайте нові справи і не ухвалюйте важливі рішення.

☺ 9, 14, 15 ☹ 12

Стрільці. Цього тижня відкриються сприятливі перспективи. Вдалий період як для бізнесу, так і для відпочинку. У вихідні присвятіть більше часу своєму здоров'ю.

☺ 10, 12 ☹ 13

Козероги. Цього тижня відбудеться щось нове, вас відвідають плідні ідеї. На вихідні можливі певні проблеми з хатніми тваринами.

☺ 10, 14 ☹ 12

Водолії. Наближаються кардинальні зміни. Але лінь і неуважність можуть звести нанівець усі ваші колишні досягнення.

☺ 10, 14 ☹ 11

Риби. Робочий тиждень обіцяє бути дуже спокійним. Можлива зустріч із людиною, з якою ви давно не бачилися.

☺ 9, 11, 12 ☹ 15

Одягаємося та утеплюємося

ВУЛИЧНИЙ ГАРДЕРОБ

З першим місяцем зими ми відчули й перші морози. Щоб зрозуміти, як правильно одягатися, щоб не змерзнути, зверніть увагу на продавців, які цілий день торгують на базарі. Досвідчений працівник торгівлі в морозну пору нагадує спецназівця в потрібному бронежилеті.

Давайте по порядку розглянемо всі дієві способи зігрівання.

Кількість і тип одягу, який варто носити в холоди, безпосередньо залежать від того, як довго плануєте пробути на вулиці.

Одяг узимку має бути багатошаровий. Назви для шарів позначимо так: 1-й натільний — вивідний, 2-й — утеплювальний, 3-й — захисний. Коли одягу багато, між ним утворюється повітряний прошарок, що не дає холоду проникнути до тіла, а тепло від поверхні тіла довше залишається усередині.

Навіть якщо ви дуже добре утеплилися, поперек — вразливе місце. Бажано вкрити його додатковим шарфом.

У теплі повинні бути голова, руки та ноги. Головний убір краще вибирати з натуральних матеріалів. Якщо у вас є тільки в'язана шапка, тоді накиньте теплий капюшон із зав'язками від вітру. Захищаючи кисті рук, краще скористайтеся рукавицями, а не рукавичками, щоб усі пальці були разом, вони тоді втратять набагато менше тепла. Чоботи повинні бути шкіряними, на товстій підошві. Жодних кросівок чи взуття зі шкірозамінника — воно не тільки не зберігає тепло, а й робить вологими шкарпетки та ноги.

Є ще кілька народних порад, як зберегти тепло в чоботях:

* перед виходом на вулицю зробити зігрівальний крем — у звичайний крем додати одну-дві краплі ефірної олії шавлії або імбиру (звичайно, якщо у вас немає алергії на олії);
* до устілок чобіт приклеїти перцевий або гірчичний пластир;
* ноги обмотати газетами або целофановими пакетами;
* зі старого шматка хутра вирізати додаткові устілки. Якщо хутра немає — тепло утримають устілки (або прямокутні пластинки) з пінопласту.

Якщо тепло одягтися, то можна радіти будь-якій погоді.

Підготувала Ольга ТИМЧЕНКО.

Фотоетюд Ірини ТИЩЕНКО.

З якою їжею морози не страшні

НА ПРИЙОМІ В ДІЄТОЛОГА

При тривалому перебуванні на холоді дуже важливо вживати енергоємну їжу, тобто ту, яка добре насичує, зігріває та дає енергію. Перед тим як перейти до харчових порад, столичний лікар-дієтолог Оксана Скиталінська нагадує: потрібно рухатися, бо рух — це життя!

Тепер щодо страв. Курячий бульйон із зеленню та куркумою покращує роботу дихальної системи, знімає закладеність носа і кашель, завдяки амінокислоті цистеїну додає сил, зміцнює імунітет, прояснює розум. Чай з імбиром та страви з куркумою не лише розігріють кров, а й зменшать запальні процеси — наявні чи потенційні. Пити теплі напої потрібно часто, бо це не лише покращить обмін речовин, а й «вимиватиме» віруси з організму. Їсти слід бутерброди з висівкового або українського хліба зі шматком вареного (запеченого) м'яса, жирної риби або свіжого сала. Хліб — «енергетична піхота» — дає енергію відразу, сало — «енергетична важка артилерія» — дає довготривалу енергію та зігріває організм. Часник і цибуля вбивають мікроби та віруси. Примітка: людям з панкреатитом, захворюваннями шлунка та кишківника приправляти їжу гострими спеціями не варто. Не бійтеся їсти яйця (варені та омлети) щодня. Вони збільшать кількість імунних клітин, покращать зір та настрій. Зелений чай з імбиром, сиропом шипшини, смородини, обліпихи та лимоном — вітаміну С має бути багато. Жири, що містяться у волоських горіхах, кращі від будь-яких протизапальних таблеток, тому що вони роблять оболонки клітин непроникними для вірусів і зменшують запалення. Носіть їх із собою і час від часу перекушуйте ними. Наостанок, щоб приймати правильні рішення, дієтолог радить вживати натуральну їжу.

За повідомленням life.pravda.com.ua.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ВИПРОБУВАНО

Засіб від застуди

Кілька років тому в одному з популярних медичних часописів прочитала про саморобну мазь, яку рекомендували в холодну пору року від застуди. Читачка, яка її радила, випробувала засіб на собі і пропонувала рецепт. На 200-грамову склянку соняшникової олії треба взяти шматок бджолиного воску завбільшки з сірникову коробку, додати половину вареного й протертого через ситечко жовтка. Суміш тричі довести на вогні до кипіння. Головне, щоб мазь не пригоріла. Коли охолоне — стає густою, як смалець. У дописі радили цією маззю при нежитю змащувати ніздрі щопівгодини. Можна нею й кашель гамувати, для цього приймати по півчайної ложки до їжі. Не передозувати.

Спробувала і я зварити таку мазь. Її цілющі властивості відчутні. Для зручності я набираю її одноразовим шприцом і ношу в пакетику із собою. Таким «тюбиком» добре змащувати ніздрі. Поділилася я цим засобом із рідними. А нещодавно на базарі продавали саморобну мазь від застуди. Продавці поділилися рецептом, майже аналогічним. Сказали, що навіть у храмах торгують таким самим цілющим засобом від застуди. Пояснили, що лікувальний ефект дає прополіс — похідний продукт бджільництва, завдяки великій кількості ферментів.

Людмила СТРАЖНИК.

Івано-Франківська область.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

МІСЯЦЬ-НАВІГАТОР

9 грудня. Місяць у Рибах. Цього дня займіться доглядом за кімнатними квітами. Регулярно провітрюйте приміщення, де зберігаються городина та фрукти; плоди, що гниють, приберіть. **10—12 грудня. Місяць в Овні.** Наведіть лад у саду, квітнику та на городі. Щоб земля не промерзла, насипте навколо дерев і кущів побільше листя. Полуничну грядку посипте компостом і мульчою, тоді корінці не замерзнуть. **13—14 грудня. Місяць у Тельці.** Посадіть на підвіконні цибулю і часник на перо, щоб отримувати свіжу зелень до столу. Вечірній час сприятливий для поливу кімнатних квітів. Не забувайте, що рослини в період уповільнення росту та спокою потрібно поливати набагато рідше, ніж зазвичай. **15 грудня. Місяць у Близнюках.** Сприятливий час для садових робіт. Якщо випав сніг, згрібайте його до стовбурів плодових дерев, ущільніть у пристовбурних колах, обтрусіть із гілок, підсапуйте ягідні чагарники. Обв'яжіть штамби молодих дерев. Перевірте, чи добре вкриті грядки з овочами, що зимують у землі, — кореневою петрушкою, пастернаком.

Поради збирала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Оксана КАЛУГІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua**

Зам. 32947

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

